

EIR's dossier om Obama/Soros-kup annonceret på konference i Berlin om krænkelser af menneskerettigheder i Ukraine

22. feb., 2017 – Det netop udgivne, **17 sider lange EIR-dossier** om Obama/Soros-kuppet i Ukraine, og angrebet på Trump-administrationen, »som bryder informationsblokaden«, blev i dag annonceret i Berlin fra salen under en pressekonference, som blev holdt af »Den Tyske Forbundsrepublik for International Forståelse«, en sammenslutning af forfattere. Sammenslutningens præsident, Vladimir Sergiyenko fra Berlin, fremlagde den alvorlige forværring i Ukraine, inklusive mange tilfælde af tortur, fængsling i massiv skala af politiske modstandere af regimet, samt drab. Den tidligere ukrainske premierminister Azarov deltog via Skype og besvarede spørgsmål.

»At bryde informationsblokaden« i Tyskland med sandheden var fokus for talerne ved arrangementet; Elke Fimmen fra *EIR* annoncerede og uddelte Obama/Soros-dossieret og spurgte om USA's nye administrations potentielle rolle i løsningen af krisen. Azarovs svar var, at der er håb med den nye administration, men hidtil kun generelle erklæringer. Azarov leverede den chokerende, men sande information, at Ukraines økonomiske produktion er kollapsede, til måske en tredjedel af den reelle værdi for 25 år siden, og falder stadig. Folk lever af \$1-2 om dagen – prisinflationen i Ukraine fra 2014-2015 var 273 % iflg. Verdensbanken – og sikkerhedssituationen er en katastrofe.

Netop nu, rapporterede Azarov, demonstrerer 20.000 nynazister fra den såkaldte Sektor Højre, fra det nationalsocialistiske Svoboda osv., i Kiev og kræver en total krig mod den østlige Donbass-region. Han henviste til den pressekonference, som den tidligere ukrainske præsident Viktor Janukovitj har holdt (se særskilt rapport), samt Janukovitj' brev til Trump, Merkel og andre ledere, hvor han anmoder om en undersøgelse af begivenhederne under kuppet og mordene i Ukraine fra 18.-22. februar, 2014. Janukovitj har også appelleret til Tysklands nuværende præsident Steinmeier, der, som udenrigsminister i 2014, var »garant« for en aftale om fredelige nyvalg i Ukraine, som blev indgået med Janukovitj, og som omgående blev ødelagt af det neofascistiske kup.

Bortset fra *Junge Welt* og *EIR* var pressetilstedeværelsen pauver ved denne begivenhed; det blev imidlertid meddelt, at Linke Partei vil arrangere et møde i Forbundsdagen om menneskerettigheder i Ukraine.

Foto: Tusinder af mennesker forsamles i Donetsk for at minde verden om 2-års dagen for Minsk II-protokollerne og kræver, at Kiev nu omsider overholder sine forpligtelser og standser blodsudgydelserne i det østlige Ukraine. (17. feb.).

Samtidig marcherer, iflg. oplysninger fra tidligere ukrainske premierminister Azarov, i øjeblikket 20.000 ukrainske fascister i Kiev for en total krig mod Donbass ...

**Schiller
interviewer**

Instituttet

dansk Ruslandsekspert Jens Jørgen Nielsen på treårsdagen for kuppet i Ukraine

København, 22. februar, 2017 – Som det danske bidrag til den internationale aktionsdag på treårsdagen for kuppet i Ukraine havde Schiller Institutet et timelangt interview (engelsk) med den danske Ruslandsekspert, Jens Jørgen Nielsen, om Ukraine, Krim, Rusland og Vestens fejltagelser.

Jens Jørgen Nielsen er historiker og filosof, med et dybtgående kendskab til Rusland og Østeuropa. Han har været Moskvakorrespondent for dagbladet Politiken, har forfattet mange bøger om Rusland og Østeuropa, inklusive »Ukraine i spændingsfeltet« (udgivet februar 2016) og en bog om Putin («På egne præmisser – Putin og det nye Rusland«, udgivet 2013), og han optræder jævnligt i medierne som Ruslandsekspert og er leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog, og desuden lektor ved Niels Brock.

Her følger nogle af de områder, der blev dækket af det meget polemiske interview, og som fordømmer Vestens fejltagelser og geopolitiske intentioner: Interviewet indledtes med en beskrivelse af begivenhederne i Ukraine, ikke som et demokratisk skifte, men som et ulovligt kup, anført af pro-nazistiske elementer, og som en del af det geopolitiske forsøg på at holde Rusland og de asiatiske nationer nede; den historiske baggrund for spørgsmålet om Krim; at Vesten, med sin sanktionspolitik, skyder sig selv i foden – Rusland er ikke isoleret, men arbejder sammen med Kina, BRIKS, osv. Han udtalte, at der ville have været fare for atomkrig, hvis Hillary Clinton var blevet valgt til præsident, og at mange russere nu frygter, at der kunne komme et kup/mordforsøg mod Donald Trump pga. dennes beredvillighed til at normalisere relationerne med Rusland. Han beskrev perioden mellem

Sovjetunionens kollaps og kuppet i Ukraine som en tabt mulighed for at skabe en sikkerhedsorden, der burde have inkluderet Rusland.

Interviewet blev gennemført af formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=nFtvjZ9tDmo&feature=youtu.be>

Audio:

https://soundcloud.com/si_dk/jens-jorgen-nielsen-russia-expert-on-the-3rd-anniversary-of-the-coup-in-ukraine

Introduktion til EIR's rapport, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?« Hele rapporten som pdf

For tre år siden i denne uge besatte en folkemængde på Kievs gader, bevæbnet med molotovcocktails, regeringsbygninger og udførte voldshandlinger og drev nationens retmæssigt valgte præsident ud af embedet, og ud af landet. De førende grupper i denne folkemængde viftede med portrætter af Stepan Bandera, Adolf Hitlers kollaboratør i Ukraine under Anden Verdenskrig.

I dag forsøger de samme britiske og amerikanske efterretningsorganisationer, og mange af de samme personer, at gentage processen, men denne gang er målet den demokratisk valgte regering i selve USA. Tankegangen er den samme: Imperiet må bevare opsplittningen af verden i konkurrerende blokke, Imperiets del-og-hersk-politik helt tilbage til Det romerske Imperium. Opsplittningen Øst versus Vest kollapsede næsten, da Sovjetunionen kollapsede i 1990'erne og gjorde det af med undskyldningen med Den frie Verden vs. Gudløs Kommunisme, som af briterne var blevet brugt til at ødelægge Franklin Roosevelts partnerskab med Rusland for at besejre fascismen.

(Det følgende er introduktionen til EIR's 17 sider lange rapport med ovenstående titel, der publiceres i det kommende nummer af EIR. Efterfølgende findes Forpremiere af rapporten som pdf.)

22. februar, 2017 – For tre år siden i denne uge besatte en folkemængde på Kievs gader, bevæbnet med molotovcocktails, regeringsbygninger og udførte voldshandlinger og drev nationens retmæssigt valgte præsident ud af embedet, og ud af landet. De førende grupper i denne folkemængde viftede med portrætter af Stepan Bandera, Adolf Hitlers kollaboratør i Ukraine under Anden Verdenskrig.

I dag forsøger de samme britiske og amerikanske efterretningsorganisationer, og mange af de samme personer, at gentage processen, men denne gang er målet den demokratisk valgte regering i selve USA. Tankegangen er den samme: Imperiet må bevare opsplittningen af verden i konkurrerende blokke, Imperiets del-og-hersk-politik helt tilbage til Det romerske Imperium. Opsplittningen Øst versus Vest kollapsede næsten, da Sovjetunionen kollapsede i 1990'erne og gjorde det af med undskyldningen med Den frie Verden vs. Gudløs Kommunisme, som af briterne var blevet brugt til at ødelægge Franklin Roosevelts partnerskab med Rusland for at besejre fascismen.

Lyndon og Helga LaRouche fremlagde på tidspunktet for Sovjetunionens kollaps ideen om den Nye Silkevej, der ville forene Europa og Asien via nye, højhastighedsjernbane-udviklingskorridorer igennem Rusland og Centralasien, og forene verden på basis af gensidig udvikling og kulturel dialog. Dette ville Imperiet ikke tillade.

Obama-administrationen, og London, hilste ikke alene det voldelige kup i Ukraine i 2014 velkommen, som et middel til at retfærdiggøre målet med en fornyet, militær NATO-oprustning imod Rusland, men de skabte det snarere. Obama og hans talspersoner meddelte stolt, at USA havde finansieret og orkestreret de organisationer, der deltog i demonstrationerne på den offentlige plads, Maidan. Obamas direkte kupagent, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, aflagde flere gange ophavsmændene til optøjerne besøg, hvor hun uddelte cookies på Maidan samtidig med, at hun nægtede at indrømme, at der, ud over fredelige demonstranter, der var bekymret over korrupsion og økonomiske strabadser, var åbenlyst neofascistiske bander, der anførte en bevæbnet opstand imod den valgte regering.

Desuden blev Nuland taget i en telefonaflytning og -optagelse, hvor hun instruerer den amerikanske ambassadør til Ukraine i, præcis, hvem der skulle gøres til premierminister i den nye regering.

Resultatet af kuppet for det ukrainske folk har været ubetinget rædsel. Den velstand, som de blev lovet, ville fremkomme til gengæld for at underskrive en frihandels-associeringsaftale med den Europæiske Union (EU), har ikke materialiseret sig; i stedet har der været ond nedskæringspolitik ('nøjsomhedspolitik'), massive budgetnedskæringer og afskedigelser, alt imens udenlandske statsborgere blev udpeget til at køre økonomien. Militære regeringsstyrker og neonazistiske militser udfører uophørligt krigsførelse imod landets Donbass-region, der nægtede at underkaste sig det ulovlige kup.

Den myte blev bragt til torvs i Vesten, at Rusland forårsagede problemet ved at modsætte sig en fredelig opstand imod deres (russernes) marionetregering i Kiev; ved at annektere Krim og ved at invadere Donbass, alt imens de angiveligt skulle være i gang med at planlægge en erobring af Ukraine, de baltiske lande og muligvis endnu andre lande, med den hensigt at genoprette Det sovjetiske Imperium.

Og således også i dag udbredes den myte af de slagne Obama- og George Soros-kredse, og *ad nauseam* – 'til kvalmegrænsen' – i mainstreammedierne, at Obama/Hillary-valgkampagnen kun blev slået, fordi Rusland stjal valget med det formål, at russernes marionet Donald Trump skulle vinde valget. Uden nogensinde at fremkomme med så meget som antydning af bevis (det er alt sammen tophemmeligt, ved I nok), opfodres massehysteriet imod Putin og Rusland af læk fra de samme, neokonservative efterretningsnetværk, der er oversiddere fra Obama-administrationen. Trump har identificeret disse kriminelle og nævnt elementer i FBI og NSA og undlod kun lige at identificere deres handlinger som forræderiske. Præsidenten har ret.

Putin selv har udtrykt sig meget klart om det, der foregår i USA. Forespurgt, under en pressekonference den 17. januar, om det anti-russiske hysteri i amerikansk presse og i visse politiske kredse, sagde Putin:

»Efter min mening er der flere mål; nogle af dem er indlysende. Det første mål er at underminere den valgte, amerikanske præsidents legitimitet. I øvrigt vil jeg i denne forbindelse gerne bemærke, at, hvad enten folk, som gør dette, ønsker det eller ej, så beskadiger de i høj grad USA's interesser. Det synes, som om de trænede til dette i Kiev og nu er rede til at organisere et 'Maidan' i Washington, for at Trump ikke skal indtage præsidentembedet. Det andet mål er at binde den nyvalgte præsident på hænder og fødder, med relation til hans implementering af sine aflagte valgløfter til det amerikanske folk og det internationale samfund.«

I mellemtiden opfordrede dr. Natalia Vitrenko i Ukraine, der i flere valg har været præsidentkandidat for Ukraines Progressive Socialistparti, i et brev til præsident Donald Trump efter han var blevet valgt, at han ændrede Obamas katastrofale politik for Ukraine: »Vort folk lider svært under krig, ekstrem fattigdom, korrupsion, politisk undertrykkelse og neonazisters hærgen. Den aftrædende amerikanske administration blev ved med at oppiske det ukrainske folk imod Rusland og tilskyndede herved til en krig mellem vore to broderfolk – en krig, der uden for enhver tvivl truer med at udløse en Tredje Verdenskrig.«

De fascistiske elementer i den ukrainske regering har orkestreret angreb fra voldsmænd imod Vitrenko og hendes parti, beslaglagt partiets hovedkvarter og truer med at lægge sag an mod hende for forræderi – for den forbrydelse at identificere regeringens og de neonazistiske militsets åbenlyst fascistiske handlinger.

Og i USA er Obama den første præsident i USA's historie, der anfører en indsats for at vælte den regering, der afløste ham. Under Obama udførte USA evindelige krige imod lande, der ikke udgjorde nogen trussel mod vores nation; han udførte droneangreb imod enkeltpersoner, som var blevet personligt udvalgt af Obama uden en antydning af retslig proces, og Obama fremprovokerede næsten en krig med Rusland, en krig, der næsten med sikkerhed ville være blevet en atomkrig, og som ville have været næsten sikker, hvis Obamas klon, Hillary Clinton, var blevet valgt.

Den idé, at Trump kunne afslutte imperiepolitikken og gå sammen med Rusland og Kina, som Franklin Roosevelt gjorde det for at besejre fascisme, om et nyt paradigme for nedkæmpelse af terrorisme og for opbygning af infrastruktur og agro-industriell fremgang for nationer i hele verden, som en del af den Nye Silkevejsproces, ville betyde enden for selveste ideen om Imperium, én gang for alle. For at forhindre dette, vil briterne og deres aktiver i USA, anført af Obama og hans

sponsor George Soros, så vel som deres neokonservative fæller på den Republikanske side, ikke sky noget middel. Det amerikanske folk er i stigende grad bevidste om denne ondskab, men må handle hurtigt for at afsløre den og knuse den.

Denne rapport er delt i fire afsnit, med links til dokumenterende artikler i slutningen.

1. Den strategiske situation i Ukraine fra det neonazistiske kup i februar 2014 og denne nations kollaps, og frem til det økonomiske og strategiske kaos i dag.
2. Den neonazistiske oprindelse til de ledende grupper og personer i regimeskifte-kuppet i Ukraine i 2014.
3. En kronologi af selve kuppet, fra november 2013 frem til februar 2014.
4. En profil af den farvede revolutions politiks oprindelse og metoder, som blev sat ind i kuppet i Ukraine, og i USA i dag. Dette viser den britiske/CIA-orkestrering af undergravende regimeskifte i nationer, der nægter at følge det angloamerikanske finansoligarkis diktater.

Potentialet for, at verden kan lade æraen med imperiemagt bag sig og gå ind i en ny æra for civilisationen – præcis ligesom Renæssancen afsluttede æraen med feudal tilbagestående – er i dag inden for vores rækkevidde. Det påhviler hver eneste borger i USA, og hver borger i verden, at sikre, at dette øjeblikke enorme potentiale bliver til virkelighed.

(Foto: Sceneri fra Maidan, Ukraine.)

Download (PDF, Unknown)

International Aktionsdag 23. februar: Kup i Ukraine 2014; i USA 2017? EIR udgiver 17 sider lang Rapport, "Obama and Soros Color Revolutions –Nazis in Ukraine, 2014; USA, 2017?"

Leder fra LaRouchePAC, 21. februar, 2017 – »Sæt Obama i fængsel for forræderi«; sådan vil hovedbanneret lyde på LaRouchePAC Aktionsdag, der finder sted kommende torsdag, 23. februar. Den landsdækkende mobilisering markerer treårsdagen for det Soros-Obama-støttede, nazistiske kup i Ukraine, og den vil mobilisere befolkningen til at stoppe live-operationen for at lancere en tilsvarende, nazistisk »farvet revolution« imod Trump-administrationen i USA i dag.

Tirsdag sagde Lyndon LaRouche til medarbejdere, at, i tilfældet Ukraine, »tog nazisterne over med et Hitler-program. Vi må sige det klart: de var nazister, støttet af Obama og Soros«. Han tilføjede, at en sådan klarhed vil være nyttig for den russiske præsident Vladimir Putin og hjælpe ham med at få ryddet ud i roderiet, hvilket han gerne vil gøre. LaRouche sagde udtrykkeligt, at briterne står bag Obama-Soros-planerne for USA i dag; at de omgående må lukkes ned; og at LPAC's

Aktionsdag har til formål at gøre præcis dette. Flyvebladet, der skal uddeles på denne aktionsdag, findes her (engelsk) <https://larouchepac.com/sites/default/files/20170222-ukraine-final.pdf>

Med dette formål for øje – at lukke Obama-Soros-planerne for USA ned – har *Executive Intelligence Review* netop bebudet udgivelsen af et dramatisk dossier om spørgsmålet, med følgende pressemeddelelse:

EIR's Nyhedstjeneste udgav i dag en specialrapport, "Obama and Soros Color Revolutions–Nazis in Ukraine, 2014; USA, 2017?", som bliver udgivet i *EIR's* faste ugentlige nummer.

Den 17 sider lange forpremiere på rapporten falder samtidig med treårsdagen for kuppet, den 22. februar, 2014, i Ukraine, og har til formål at præsentere sandheden om Maidan-processen fra november 2013 til februar 2014: at det var en forud planlagt omstyrtelse af regeringen, som involverede ukrainske neonazister – der bagefter blev installeret i Kiev-regeringen; og at den havde aktiv støtte fra mangeårige, angloamerikanske efterretningstjenester og Obama-administrationen.

Denne treårsdag for det pronazistiske kup i Ukraine falder samtidig med, at de selv samme netværker, kontrolleret af Det britiske Imperium, finansieret af Soros og tilknyttet Obama, angriber det netop indsatte Trump-præsidentskab, der, i lighed med den afsatte ukrainske præsident Janukovitj, har givet udtryk for sin hensigt om at få en arbejdsrelation med Rusland.

Myten om Maidan som en opstand på basis af »folkemagt«, der afsatte Ukraines regering, er præcis det – en myte. I realiteten var det en krigsførelse gennem 'farvet revolution', der blev begået for at konfrontere Rusland og anstifte igangværende destabilisering. Dette var målet for London/Wall Street-aksen bag Obama-Soros-aktionerne til støtte for Maidan, og som var et fremstød for at forpurre den eurasiske,

strategiske alliance for udvikling, der hastigt er i færd med at vokse frem mellem Rusland, Kina, Indien og andre nationer, og som nu udtrykkes som »den Nye Silkevejs«-udvikling. I maj måned vil Kina være vært for et globalt topmøde mellem nationer om dette – Bælt-og-Vej-initiativet.

Rapporten vil fuldt ud dokumentere de anklager, der er anført ovenfor, og vil blive vidt cirkuleret i hele USA i denne uge, både i elektronisk form og på tryk. Der bliver offentlige møder i Boston og New York, så vel som i andre byer, på torsdag, den 23. februar, hvor rapporten vil blive uddelt.

De fem afsnit i den nye rapport (plus links til dokumentation):

1. Den strategiske situation i Ukraine, fra Maidan neonazi-kuppet og frem til denne nations kollaps ind i økonomisk og strategisk kaos i dag.
2. Den neonazistiske oprindelse til de ledende grupper og personer i regimeskifte-kuppet i 2014.
3. En kronologi over selve kuppet, fra november 2013 til februar 2014.
4. En profil af den 'farvede revolutions' oprindelse og metoder.
5. Appellen udstedt af dr. Natalia Vitrenko, præsidentkandidat fra Ukraines Progressive Socialistparti, til EU den 10. februar, 2017, om at standse Kiev-regimets igangværende undertrykkelse.[1]

Foto: Den amerikanske senator, John McCain i Kyiv, hvor han betragter kuppet, kørt af USA's Udenrigsministerium, imod Ukraines demokratisk valgte regering, 14. december, 2013. (Foto: USA's Ambassade, Ukraine)

[1] Se: Nazistisk Kiev-regime forsøger at gøre Vitrenko tavs med falske anklager; Appel til EU 10. februar, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17922>

Sæt Obama i fængsel for forræderi

Leder fra LaRouchePAC, 20. februar, 2017 – Efter otte års massedrab med droner og krige for »regimeskifte«, med folkemord til følge, nægter Barack Obama at trække sig tilbage fra sin forræderiske rolle, men anfører nu en opstand imod den demokratisk valgte præsident, der solidt slog hans klon, Hillary Clinton, ved valget i november.

»Obama er faktisk særdeles sårbar«, bemærkede Lyndon LaRouche i dag. »Han har afsløret sig selv som værende en forræder af USA.« I sin regeringstid mødtes Obama stolt med sin CIA-chef, John Brennan, hver tirsdag eftermiddag for at udfærdige ugens »drabsliste« – dem, som »Kong Obama« vælger at myrde af egen fri vilje – uden domsafsigelse, uden lovmæssig retssag – sammen med dem, der nu tilfældigvis befandt sig sammen med Obamas mål, da dronen ramte.

LaRouche bemærkede, at *New York Times* for længe siden afslørede historien om Obamas tirsdags-drabsmøder, ikke, fordi de ønskede at afsløre hans dræberkarakter, men for at få den amerikanske befolkning til at acceptere det – til at ringeagte sig selv ved at tolerere en masse-morder som deres præsident, uden protest.

EIR vil i denne uge udgive et dossier med titlen, »Obama og Soros farvede revolutioner – Nazistisk kup i Ukraine, 2014 – i USA, 2017?« Den 21. og 22. februar er treårsdagen for Obamas

omstyrtelse af den demokratisk valgte, ukrainske regering i 2014 i en voldelig pøbelaktion, der var direkte finansieret og dirigeret af Obama og hans personlige agent for regionen, Victoria Nuland. Optøjerne, centreret omkring den centrale Maidan-plads, indbefattede angreb med molotovcocktails mod politiet og regeringsbygninger og anførtes af organisationer, der åbenlyst promoverede Stepan Bandera, Adolf Hitlers ukrainske, nazistiske partner.

EIR-dossieret viser, at Barack Obama, sammen med sin sponsor George Soros og andre britiske og amerikanske agenter for »projekt demokrati«, nu retter deres 'farvede revolution'-skyts mod selve USA – og af samme grund: Det britiske Imperium nægtede at lade Vesteuropa og Rusland arbejde sammen for fred og udvikling, og kørte derfor et antirussisk kup, udført af ukrainske nazister af den gamle skole, med det formål at bære nyt ved til bålet for det gamle, nazistiske had mod Rusland. Således også i USA: Obama-slænget er i gang med den utroligt patetiske bestræbelse, der går ud på at overbevise amerikanerne om, at præsident Trump har begået en forbrydelse ved at ønske at *forhindre* en krig med Rusland, og i stedet samarbejde med Rusland – og Kina og Indien og Japan – om at bringe fred og udvikling til verden, inklusive til USA. Alt imens der er tåber i USA, der vil sluge dette bras, så er flertallet af befolkningen i en tilstand af oprør imod dette psykotiske nonsens, hvad enten det kommer fra politikerne eller fra medierne.

Obama og Hillary Clinton havde bragt verden helt ud på randen af en termonuklear krig med Rusland. Denne fare er blevet dramatisk skåret ned af Hillarys nederlag. Og dog kræver Obama/Soros-slænget en rigsretssag eller et sagsanlæg for kriminel aktivitet mod Trump, der indgår fred med Rusland, idet de hævder, at det er farligt at Trump »har fingeren på atomknappen«!

At afslutte denne hæslige ironi kræver, at Obama stilles for retten. Hans mange forbrydelser som præsident forværres nu af

hans åbenlyse kampagne for at vælte USA's regering – en åbenlyst forræderisk handling.

Obama elskede i den grad den britiske dronning og det britiske system, at han tjente som dets loyale aktiv med at genoprette den tidligere britiske kolonis underdanighed over for det britiske system – monetarisme og kolonikrige. I dag kræver *Financial Times*, talerør for Londons og Wall Streets finansoligarki, åbenlyst en voldelig opstand mod opkomlingepræsidenten, der truer med at gøre en ende på Det britiske Imperiums »del og hersk«-opsplitning af verden. Chefen for *FT's* afdeling i Washington, Edward Luce, advarer om, at, hvis Trump ikke væltes, vil han vælte »systemet«.

Det kunne han meget vel gøre, og det ske! Trump har fremført, at USA bør acceptere forslagene fra Putin – at USA og Rusland skal arbejde hånd i hånd for at besejre terrorisme – og fra Xi Jinping – at USA bør tilslutte sig den Nye Silkevejsproces for global udvikling. For Trump at lever op til dette forpligtende engagement, betyder det enden på Imperiet. Det er en inspireret befolknings ansvar at sørge for, at dette smukke resultat virkeliggøres, og denne inspiration udtrykkes bedst gennem Lyndon LaRouches 50 år lange lederskab. Dette er vores øjeblik, hvis vi griber det, for at virkeliggøre det, Helga Zepp-LaRouche har kaldt »menneskehedens modne alder«.[1]

[1] Helga Zepp-LaRouche: »Nu har menneskeheden muligheden for at blive voksen«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17777>

Om »Deep State« – 'Staten i

Staten' – og George Soros

20. feb., 2017 – Af Barbara Boyd. Hvad menes der med udtrykket 'Staten i Staten' (eng. »*Deep State*«) i de mange avisoverskrifter, der i øjeblikket forekommer, og som erklærer, at det aktuelle øjeblik beherskes af en krig mellem Donald Trump og 'Staten i Staten'? Forskellige britiske medier har spekuleret, f.eks. gårsdagens *Financial Times*, at dette er en krig, som Trump ikke kan vinde – at *Deep State* enten vil kontrollere ham, eller dræbe ham.

Udtrykket '*Deep State*' blev oprindeligt opfundet af den tidligere professor ved Berkeley, Peter Dale Scott, for at forklare transformerende samfundsmæssige begivenheder, såsom mordet på Kennedy, og ud fra hvilke begivenheder det permanente establishment kom tilsyneladende uskadt, uagtet udbredt folkelig tvivl om de absurde forklaringer, man gav offentligheden. Scott fastslår, at han mener, i første instans, statens hemmelige organisationer såsom efterretnings- og sikkerhedstjenesterne, militæret, men vigtigst af alt, den lyssky sammenhæng mellem disse tjenester, visse politikere og organiseret kriminalitet. Dets rækkevidde er international, finansieres af både statslige og kriminelle kilder som narkohandelen, og er tungt influeret af angloamerikanske store penge. Alt imens Scotts definition er brugbar, så er hans analyse af dens nuværende indflydelse det ikke.

Det '*Deep State*'-apparat, der i øjeblikket agerer i en opstand imod præsident Trump, er selve Det britiske Imperium, som det repræsenteres af de angloamerikanske efterretningstjenester, storbankerne i Wall Street/City of London og narkohandelen. Fokusér ikke så meget på aktionerne i gaderne, demonstrationerne arrangeret af en koalition af det Demokratiske Partis politiske aktionskomiteer og små grupper, som alle i årevis er blevet finansieret af George Soros og *Democracy Alliance*, og som nu opererer under banneret for 'modstand'. At følge pengene endeløst ind i disse grupper

giver ikke resultat mht. at forstå dynamikken eller den sag, som det drejer sig om.

Siden Barack Obamas valg i 2008 er et apparat af uddannede organisatorer blevet skabt og finansieret for at lære Saul Alinskys metoder – agenten fra Chicagos Universitet og Rockefeller/Field Foundation, der uddannede både Hillary Clinton og Barack Obama i oprørsmetoder. Disse organisatorer bliver nu sat ind eller gennet ind som resultat af skabelsen af en særdeles følelsesfuld, men falsk narrativ om Donald Trump, som udtales af '*Deep State*' og gentages i det uendelige i de kontrollerede transatlantiske nyhedsmedier. De har, i lighed med deres sponsorer, absolut intet at sige om at genopbygge økonomien og skabe produktive jobs for amerikanere – de virkelige løfter, som folk fandt i Donald Trump. Det moderne Chicago med dets bander, narkotika og mord er arven efter Alinskys metoder – de leder ingen steder hen rent politisk og fører til død, en kendsgerning, der først blev vist af Chicago-journalisten Roy Harvey og LaRouche-bevægelsen helt tilbage i 1979. (Se: *EIR*-serien: '*Chicago Gangs, Who Benefits?*' [1])

Den dødbringende trussel, som Trump udgør mod '*Deep State*' / Det britiske Imperium, er intet mindre end muligheden for, at USA samarbejder med Rusland og Kina – de muligheder, der udgøres af og er indbygget i Kinas Bælt-og-Vej-initiativ for en hurtig opbygning af hele verdens økonomi, inklusive USA's økonomi. Fokus for en optrævling af kuppet involverer en afsløring af netop de dele af '*Deep State*', der har afsløret, at de er i opposition til denne politik, og som i USA først og fremmest begynder med *National Endowment for Democracy* og hermed forbundne politikere, finansierer og institutioner. Sagt på en anden måde, så vil denne kurs vise, hvorfor det ikke var noget tilfælde, at John Podestas e-mails blev hacket, hvorfor John McCain og Lindsey Graham fortsat er 'plakatdrenge' for Tredje Verdenskrig, og hvorfor Madeline Albright kørte Hillary Clintons udenrigspolitiske shop og også

overvågede det berygtede *Grasso abrazo*. [2]

Mere følger i de kommende dage.

[1] Interesserede læsere kan henvende sig til Schiller Instituttets kontor om denne serie.

[2] Se En sejrrig strategi for at vinde krigen mod narkotika kræver Glass-Steagall, Mike Billington, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17860>

Obamas organisation ønsker et nyt kup à la Ukraine, men nu, i USA

Leder fra LaRouchePAC, 20. februar, 2017 – Medlemmer af begge Kongressens huse talte i denne uge offentligt imod amerikanske diplomater, udnævnt af Obama, og George Soros-organisationer, der handler i samråd for at vælte Makedoniens valgte regering. Men et par stykker af dem er begyndt at få mistanke om, at Obama og Soros også har planer om at vælte USA's valgte regering. Som *EIR's* stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, i dag karakteriserede det, »De [Obama og de Soros-finansierede grupper] er faktisk i færd med at begå en form for selvmord og truer med at dræbe denne nation.«

Alt imens Obama selv helt utroligt bombarderer amerikanere med robocalls, der angriber præsident Trump *netop nu*, og opmuntrer til protester og demonstrationer imod præsidenten; så

organiserer Obamas »*Organizing for Action*« og dets nationale netværk disse demonstrationer og styrkeopvisninger ved offentlige delstats-kongresmøder. Dette er Obamas personlige støtte- og finansieringsnetværk; selv mange Demokratiske delstatsformænd i hele landet siger, de ikke har noget med det at gøre.

Nationsdræberen George Soros finansierer, sammen med et par milliardærer fra *Democratic Alliance*, hver gadeprotest og større demonstration.

Oversiddere fra Obamas administration i sikkerhedsstillinger, fra den tidligere fungerende justitsminister til NSA, leverer hele rækker af vilde historier og lækker meget hemmelige dokumenter til en medskyldig presse, hvor de forsøger at sætte en rigsret i gang imod præsident Trump, eller det, der er værre.

De mislykkede magter i EU's bureaukrati og elite – som elskede Obama – kræver hysterisk, at præsident Trump enten neutraliseres, fjernes eller endda dræbes, som førende »seniorjournalister« i både U.K. og Tyskland åbenlyst har diskuteret.

EIR vil dokumentere dette fuldstændigt i et dossier, der udgives i denne uge, og som viser, at Obamas og Soros' plan er at gentage den anti-russiske »Maidan«-afsættelse fra 2014 af Ukraines regering, ved at vælte Trump. Og med det samme mål: en krigskonfrontation med Putins Rusland.

Som præsidenten selv sagde i fredags i Florida, så er dette angreb for den globale elite, centreret i London og Wall Street, og som blev planetens dominerende magt i »globaliseringens« og »afindustrialiseringens« æra. Denne elite nægter totalt at acceptere, at flere successive nationer stemmer dem ud. Trump mener, at »nationalstaten fortsat er den bedste model for menneskers lykke«; og ønsker samarbejde mellem USA og Rusland, og Kina, som førende nationer.

Obamas organisation må ødelægges, for den kunne atter engang anbringe verden i hans »evindeligt krigsførelse«, og atter engang på randen af verdenskrig. Som LaRouche udtrykker det, så er Trumps planer foreløbig stærkere end hans handlinger, men han er en potentielt konstruktiv præsident, og hans rolle er afgørende.

Ødelæg Obamas organisation med *EIR's* dossier, og ved at intensivere mobiliseringen for Glass-Steagall og tværpolitiske aktioner for produktive arbejdspladser og produktivitet.

**RADIO SCHILLER den 20.
februar 2017:**

**Forsøg på farvet revolution
og regimeskifte imod USA og
Donald Trump**

**fra det gamle imperium og de
vestlige**

efterretningstjenester//

**Fantastisk koncert for
musikalsk dialog mellem**

kulturerne afholdt i København.

Med formand Tom Gillesberg

**Dette er et historisk
øjeblik, hvor
vi kan ændre verden og
historien.**

**Opfordring til International
aktionsdag 23. februar.**

Af Helga Zepp-LaRouche

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i

Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Det følgende er Helga Zepp-LaRouches indlæg fra LaRouchePAC Internationale Webcast, den 17. februar. (Se hele webcastet)

Lad mig sige godaften til jer alle. Det er en glæde at kunne tale med jer. Jeg vil tro, de fleste af jer så præsident **Trumps pressekonference** i dag, der helt åbenbart beviser, at dette er en meget aktiv og fyrig person, der ved, hvordan man håndterer en uregerlig medieflok. Jeg syntes, det var ret morsomt, og jeg nød at se i hvert fald et par minutter af det, for det viser, at dette virkelig er et meget interessant øjeblik i historien. For han sætter sig ikke bare ned og accepterer, at der rent faktisk er et kup i gang imod ham. Jeg mener, at dette er meget alvorligt. Det gamle establishment, det neoliberale, neokonservative, unipolære verdensetablissement, både i USA og Europa, er *fuldstændig* fra koncepterne. De vil ikke acceptere den kendsgerning, at Trump blev valgt, og de er helt åbenlyst involveret i et forsøg på at få Trump ud af Det Hvide Hus. I al fald, enten et kup, et militærkup, som der er blevet talt om, en rigsret, eller værre endnu, som chefredaktøren for den tyske, liberale avis, *Die Zeit*, sagde på et talk show; han sagde: »Mord i Det Hvide Hus«. Jeg mener, det er fuldstændig skandaløst, at chefredaktøren for den såkaldte mainstream-avis siger sådan noget.

Men det, der foregår, er meget alvorligt. For de har indsat George Soros, der ikke er andet end et instrument for Det britiske Imperium; og George Soros, der er opfinder af, eller finansmanden bag, konceptet med 'farvet revolution', med andre ord, manden, der finansierer alle former for borgergrupper, NGO'er, og andre grupper, for, hvordan man fremkalder regimeskifte. De har været involveret i dette i størstedelen af tiden efter Sovjetunionen, i mange lande i Østeuropa; i Ukraine i 2004, med den Orange Revolution; i

Georgien med Rosenrevolutionen; og senere, det Arabiske Forår; de forsøgte en Hvid Revolution i Rusland, der slog fejl; de forsøgte den såkaldte Gule Revolution med gule paraplyer i Hongkong imod Kina, der slog fejl. Det, vi i øjeblikket ser i USA, er præcis den samme form for organisation, finansieret af Soros, og den har virkelig til formål at omstøde dette valg [af præsident Trump]. Det er meget alvorligt.

Og hele den historie med, at det var Rusland, der 'stjal' det amerikanske valg, er selvfølgelig fuldstændig latterlig. Det var Hillary, der helt på egen hånd tabte valget. Hun talte om mennesker i det amerikanske midtvesten og rustbæltet, om de såkaldte »ynkværdige«, om de mennesker, der »ikke klarede det«. Det var disse mennesker, der stemte på Trump. Det, som dette etablissement absolut nægter at se, er, at det var *deres* politik for neoliberalisme, for skabelse af krig i Mellemøsten, baseret på løgne, i Irak, Afghanistan, Libyen og Syrien – hvilket er årsagen til, at vi har en gigantisk flygtningekrise i Europa; denne flygtningekrise var ikke årsagen til, men udløseren af Brexit, Storbritanniens udtræden af EU. Og mere fundamentalt; det var dette udsnit af den britiske befolkning, som følte, at de ikke længere blev repræsenteret af den Europæiske Union, og det var grunden til, at de ville ud. Det var i princippet nøjagtig samme grund til, at folk i USA ikke ville have Hillary, men stemte på Trump.

Hvis man ser på det fra et strategisk standpunkt; se ikke på det ud fra den interne, amerikanske situation, som i øjeblikket er meget polariseret. Se på massemedierne; aldrig har vi set et sådant hysteri i vores levetid. Så se ikke på det ud fra et internt, amerikansk standpunkt; se først på det ud fra et strategisk standpunkt. Og ud fra dette standpunkt kan man sige, at, alt imens Trump helt sikkert gør nogle ting, der ikke er perfekte; men det vigtigste spørgsmål er, at Trumps valgsejr betyder en mulig løsning på faren for krig. Hvis det var fortsat med Obama og Hillary, ville vi nu stå på en kort lunte til Tredje Verdenskrig, fordi hele inddæmningen

af Rusland, af Kina, hele ideen med flyveforbudszoner over Syrien, på meget kort sigt ville have bragt os frem til en konfrontation med Rusland og Kina.

Trumps første aktiviteter af diplomatisk art er meget, meget positive, for han havde gode ordvekslinger med Xi Jinping, den kinesiske leder, og han karakteriserede diskussionerne som ekstremt venskabelige, ekstremt varme; og kineserne gav udtryk for den samme mening efter telefonsamtalen for et par dage siden.

Dernæst var der den japanske premierminister Abes besøg i USA, og de aftalte massive investeringer fra japanske selskaber i infrastruktur i USA; og Kina tilbød ligeledes at investere massivt i genopbygningen af den amerikanske infrastruktur. Trump havde jo lovet at investere \$1 billion i USA's infrastruktur, men ser man på den amerikanske infrastrukturens faktiske tilstand, så kan alle ganske klart se, at \$1 billion ikke rækker. Kinesiske eksperter har sagt, at der behøves \$8 billion, og Kina ville være villig til at investere en meget stor del af dette; og tilsammen ville Kina og Japan være i besiddelse af den fornødne industrielle kapacitet til at genopbygge den amerikanske infrastruktur på en meget effektiv måde, og på kort tid.

Den indledende korrespondance mellem Tillerson, den nye, amerikanske udenrigsminister, og den russiske udenrigsminister Lavrov, der i dag mødtes i Bonn i forbindelse med G20, er ligeledes omhyggeligt, forsigtigt positive tegn på, at de mener, de kan arbejde sammen, og de ting, der skal overvindes, er selvsagt enorme, men dette er positive første skridt.

Ser man på det strategisk, så har USA's Trump-administration sagt, at de ikke er modstandere af Japans bestræbelser på at få gode relationer med Rusland. Premierminister Abe var i Rusland; han vil besøge Rusland yderligere to gange i år. Putin besøgte Japan i december. De samarbejder nu økonomisk om at udvikle Kurilerne, de såkaldte nordlige territorier; og Abe

ønsker at underskrive en fredstraktat med Rusland i løbet af sin embedstid, dvs., inden for de næste par år.

Hvis USA har en positiv holdning over for Ruslands forbedring af relationerne med Japan, og hvis USA samtidig har lovende tegn på at forbedre relationerne med Kina, og Rusland og Kina arbejder rigtig godt sammen; og hvis USA dernæst kommer til en positiv aftale med Rusland, så har vi det! Så vil vi, for første gang i – jeg ved ikke hvor længe, måske for første gang i historien, nogensinde – så har vi muligheden for at rette op på relationerne mellem denne verdens stormagter, og vi har en reel mulighed for at eliminere faren for krig for altid.

Dette er ekstremt vigtigt, for hvad er vigtigere end menneskeslægtens eksistens og perspektivet om at eliminere krig for evigt! I de termonukleare våbens tidsalder kan krig ikke længere være en måde at løse konflikter på.

Så dette er alt sammen meget positivt. Og Lyndon LaRouche, min mand, havde en meget positiv holdning til alle disse udviklinger, da han i løbet af de seneste dage blev briefet om dem. Han sagde, »Lad være med at gå i panik, lad være med at falde for massemediernes dækning. Det går alt sammen i en meget positiv retning.« Jeg mener, at der absolut er god grund til optimisme; og måden, hvorpå Trump responderer til dette kupforsøg; han siger, at det er efterretningssamfundet, der lækker klassificeret information til medierne; de deler det ud som slik, og der bør indledes en undersøgelse for kriminelle aktiviteter mod dem, der gør det. Og det er præcis den rette holdning.

Dette er et stort slag, for Trump-administrationen er selvsagt endnu ikke kommet på plads – mange udnævnelser [til regeringsposter] hænger stadig i luften, og nogle af dem er selvsagt problematiske, inklusive den meget store repræsentation af Wall Street, hvilket er et problem.

Det er derfor ekstremt vigtigt, at vi optrapper denne

kampagne. Der finder en masse bevægelse sted i Kongressen. Vi så senator Cantwells tale, hvordan hun modsatte sig Mnuchin til posten som finansminister. Der foregår en masse bevægelse.

☒ Der er diverse medlemmer af delstatskongresserne, der implementerer ikke alene resolutioner for Glass-Steagall, men i realiteten det, der er Lyndon LaRouches Fire Love: først og fremmest Glass-Steagall; for det andet, en nationalbank (statsejet bank) til udstedelse af kredit; for det tredje, et kreditsystem, og for det fjerde, en forøgelse af arbejdskraftens produktivitet gennem at fokusere på opnåelse af fusionskraft og rumteknologi, på basis af internationalt samarbejde. For, det er nødvendigt at forøge produktionsapparatets og arbejdskraftens produktivitet. Der er mange delstats-kongresser, jeg tror seks eller syv på nuværende tidspunkt, der har vedtaget disse **Fire Love**.

Det er, hvad denne aktion faktisk handler om: Hvordan kan vi optrappe denne kamp for grundlæggende set at skabe en situation, hvor Trump, når han holder sin Tale om Nationens Tilstand (28. feb.), inkluderer Glass-Steagall, den ægte Glass-Steagall, og ikke en eller anden udvandet 'ring-fencing' (intern bankopdeling), en Volcker-regel, eller noget som helst andet.

Dette er alt sammen ekstremt vigtigt, for vi vil udgive et dossier om Soros, der præcis viser, hvorfor dette apparat, der laver kupforsøget imod Trump-administrationen, er nøjagtig det, man gjorde i Ukraine; og jeg beder jer om at deltage i en aktionsdag den 23. februar, som er treårsdagen for kuppet i Ukraine, Maidan, der førte til kuppet. Og jeg beder jer også om at være med til at udsende viden om, hvad Soros-apparatet er, der står bag dette kup i USA.

Jeg vil lade det være godt med disse indledende bemærkninger, så I kan sige, hvad I vil, og dernæst kan vi diskutere det.

Men jeg kan forsikre jer om, at [det drejer sig om] kampen i USA nu, for ikke alene at beskytte Trump-administrationen mod at blive kuppet og afsat, men for rent faktisk at sikre, at det potentiale, som denne administration repræsenterer, bliver implementeret. For muligheden for, at USA går i samarbejde med Kina, går med i Silkevejen, ikke alene ved at forlænge Silkevejen ind i USA gennem infrastrukturbyggeri, men ved også at samarbejde med Rusland og Kina i andre dele af verden. For eksempel i Mellemøsten, hvilket kun disse magter i fællesskab kan præstere; eller om industrialiseringen af Afrika, som Kina allerede har indledt med mange, mange spændende projekter. Japan er involveret; Indien er involveret, og vi må få USA til at gå med i det, som FN netop har kaldt »menneskehedens fælles fremtid i Afrika«.

Ale disse store nationer må bringes til at arbejde sammen for hele civilisationens almene vel, og dette er inden for rækkevidde. Dette er meget spændende. For jeg mener, at vi står ved øjeblikke i historien, hvor, hvis folk har en god plan, så kan de ændre verden, og de kan ændre historien.

**På en pressekonference
forsvarer præsident Trump
kraftfuldt sin politik
for opbygning af positive
relationer med Rusland, Kina**

og Japan

17. feb., 2017 – Under en temperamentsfuld, 77 minutter lang pressekonference i går, gentog præsident Donald Trump med eftertryk sin politik over for Rusland, Kina, Japan og andre nationer, en politik, som gør Det britiske Imperium og dets servile medier apoplektiske: »Hvis vi kan komme godt ud af det med Rusland – og for resten også Kina og Japan og alle andre – hvis vi kan komme godt ud af det, ville det være en positiv ting, ikke en negativ ting.«

Pressekonferencen som helhed var et uregerligt slagsmål, hvor medierne overgik sig selv med at gå efter Trump og vise total despekt. Trump var ret onskabsfuld til gengæld, alt imens han eftertrykkeligt gentog sin politik for Rusland (blandt mange andre spørgsmål, der blev dækket).

Han forklarede, at medierne og andre forsøgte at oppiske befolkningen til at støtte en militær konfrontation med Rusland, som han fordømte som værende ekstremt farlig. »Et atomholocaust vil ikke være som noget som helst andet. De [Rusland] er et meget magtfuld, atomart land, og det er vi også. Hvis vi har et godt forhold til Rusland, så, tro mig, er det en god ting, ikke en dårlig ting.«

Han holdt fast i, at hele »Ruslands-tingen«, som oppiskes af medierne, er »en krigslist«:

»Jeg står her i dag for at fortælle jer, at hele denne Ruslands-ting er en krigslist. Det er en krigslist. Det ville for resten være godt, hvis vi kom godt ud af det med Rusland, bare, så I forstår dette.

I morgen vil I sige, 'Donald Trump ønsker at komme godt ud af det med Rusland, det er forfærdeligt'. Det er ikke forfærdeligt. Det er godt ... Hvis vi kommer godt ud af det med Rusland, er det en positiv ting. Vi har en meget talentfuld mand, [udenrigsminister] Rex Tillerson, som snart skal mødes

med dem, og jeg sagde til ham: 'Jeg ved, at det rent politisk nok ikke er så godt for mig'. Det mest storslåede, jeg kunne gøre, var at skyde det [russiske] skib, der ligger 30 mil ud for [den amerikanske] kysten, i sæk. Alle i dette land ville sige, 'Ih, hvor er det fantastisk'. Det er ikke fantastisk.

Jeg ville virkelig gerne komme godt ud af det med Rusland. Se, vi har haft en masse præsidenter, der ikke har taget denne vending. Se, hvor vi nu er ...

Men jeg vil bare fortælle jer, at den falske rapportering fra medierne, fra jer folk, den falske, rædselsfulde, svindelagtige rapportering gør det langt vanskeligere at indgå en aftale med Rusland. Og Putin har sandsynligvis sagt, 'ved I hvad'. Han sidder bag sit skrivebord og siger, 'ved I hvad, jeg ser, hvad det er, der foregår i USA, jeg følger det nøje. Det vil blive umuligt for præsident Trump nogensinde at komme godt ud af det med Rusland, pga. alt det pres, han har med denne falske historie'. OK?

Og det er en skam, for, hvis vi kunne komme godt ud af det med Rusland – og for resten også med Kina og Japan og alle andre. Hvis vi kom godt ud af det, ville det være en positiv ting, og ikke en negativ ting.«

En journalist spurgte dernæst Trump: »Mener De, sir, at Putin afprøver Dem?«

Trump svarede: »Nej, det mener jeg ikke. Jeg tror, at Putin sandsynligvis antager, at han ikke længere kan indgå en aftale med mig, fordi det rent politisk ville være upopulært for en politiker at indgå en aftale ... Hør, det ville være meget lettere for mig at være hård over for Rusland, men så kan vi ikke indgå en aftale. Nu ved jeg ikke, om vi kan lave en aftale. Jeg ved det ikke. Måske. Måske ikke. Men det ville være meget lettere for mig at være hård – jo hårdere, jeg er mod Rusland, desto bedre. Men ved I hvad? Jeg ønsker at gøre det, der er rigtigt for det amerikanske folk. Og for at være

ærlig, som nummer to, ønsker jeg at gøre det, der er rigtigt for verden.«

<https://www.youtube.com/watch?v=00d5zUFeeEk>

**Meget spændende, farligt og dynamisk: Dette er de historiske øjeblikke, hvor vi kan ændre verden og ændre historien.
LaRouchePAC Internationale Webcast, 17. februar, 2017;
Leder**

Helga Zepp-LaRouche har krævet en international kampagne, der skal orienteres hen imod det forestående, internationale topmøde, som Kinas præsident Xi Jinping skal være vært for, og som vi få deltagelse af Ruslands præsident Putin, og forhåbentlig også direkte af USA's præsident Trump, om spørgsmålet om den kinesiske regerings Bælt-og-Vej-initiativ, eller den Nye Silkevej, eller OBOR-initiativet. Det, som Helga LaRouche sagde, var, at, hvis Donald Trump overbevises om ikke alene at deltage i dette topmøde, men også blive en beredvillig deltager i det nye, økonomiske paradigme for udvikling, der er i færd med at vokse frem omkring den Nye Silkevej, så vil dette konsolidere dette nye, økonomiske paradigme og ændre historiens gang. Det Britiske Imperiums

gamle geopolitikker vil blive et levn fra fortiden; og dette er måden, hvorpå USA rent faktisk kan sikre en mirakuløs, økonomisk genrejsning.

Matthew Ogden: Vi vil, med det samme, lægge ud med tre store initiativer, som LaRouchePAC er engageret i. Nummer ét er naturligvis fortsat det førende initiativ i USA; vores appel og kampagne for at indsamle 10.000 underskrifter i løbet af de næste ti dage for at fortælle Donald Trump, at han, under sin tale til Kongressens to huse den 28. februar, bør forpligte sig til at genindføre Glass-Steagall. Det vil sige, den oprindelige Glas/Steagall-lov fra 1933; og det var en del af hans valgkampagne. Man underskriver appellen ved at tekste »GSACT« til 52886; det giver direkte mulighed for at underskrive appellen. Man kan også underskrive via websiden, <https://lapc.co.trumpsotu>. Vi vil hen over de næste ti dage overvåge appellen for at give jer en idé om, hvor vi er i forhold til vores mål. Vi har i øjeblikket via den digitale appel 2026 underskrifter; og jeg ved, at der er en masse underskrifter derude på fysisk papir, som folk har taget med til møder med progressive Demokrater eller andre kampagnebegivenheder, eller offentlige delstatskongresmøder. Det er meget vigtigt at få disse underskrifter ind i LaRouchePAC's website-database, så vi har dem centralt samlet ét sted. Vi overgiver disse underskrifter til kongresmedlemmer; dette er ved at få stor indvirkning.

En opdatering om Glass/Steagall-lovforslaget, der i øjeblikket er fremsat i Repræsentanternes Hus – HR790 – er, at yderligere fire kongresmedlemmer er blevet medsponsorer af dette forslag; hvilket giver os godt og vel 30 sponsorer af HR790. Det er meget vigtigt, at vi fortsætter med at udbrede denne kampagne. Det var nummer ét.

Nummer to er, at Helga Zepp-LaRouche har bestilt et dossier, som er i færd med at blive samlet, mens vi taler her, og som bliver publiceret før næste uge. Den 23. februar er målet for dette, for Helga Zepp-LaRouche har foreslået en International

Sandhedens Dag næste torsdag; for at afdække og afsløre sandheden. Den sande narrativ, og ikke den fiktive narrativ, om det, der fandt sted i Ukraine; og kuppet, der blev kørt i Ukraine af Victoria Nuland og andre medlemmer af Obama-administrationen under dække af en såkaldt »farvet revolution«. Grunden til, at det er så vigtigt at få en International Sandhedens Dag næste torsdag, er, nummer ét, at hele narrativen og propagandakrigen, der føres imod Rusland netop nu, hænger på de fejlbehæftede misforståelser, som flertallet af det amerikanske folk er blevet fortalt, om, hvad der virkelig skete i Ukraine. Så sandheden om dette må komme frem. Men, den endnu mere presserende grund til, at dette dossier netop nu sammensættes, er, at det selv samme apparat – den med George Soros tilknyttede Obama-administration, der stod bag denne farvede revolution og kuppet i Ukraine, nu også forsøger at køre en farvet revolution internt i USA. Denne påstand vil blive underbygget af dette dossier, der nu bliver sammensat.

Og så nummer tre: Helga Zepp-LaRouche har krævet en international kampagne, der skal orienteres hen imod det forestående, internationale topmøde, som Kinas præsident Xi Jinping skal være vært for, og som vi få deltagelse af Ruslands præsident Putin, og forhåbentlig også direkte af USA's præsident Trump, om spørgsmålet om den kinesiske regerings Bælt-og-Vej-initiativ, eller den Nye Silkevej, eller OBOR-initiativet. Det, som Helga LaRouche sagde, var, at, hvis Donald Trump overbevises om ikke alene at deltage i dette topmøde, men også blive en beredvillig deltager i det nye, økonomiske paradigme for udvikling, der er i færd med at vokse frem omkring den Nye Silkevej, så vil dette konsolidere dette nye, økonomiske paradigme og ændre historiens gang. Det Britiske Imperiums gamle geopolitikker vil blive et levn fra fortiden; og dette er måden, hvorpå USA rent faktisk kan sikre en mirakuløs, økonomisk genrejsning. Så dette er emnet for denne pamflet, som LaRouchePAC udgav for to år siden: »USA må tilslutte sig den Nye Silkevej; en Hamilton-vision for en

økonomisk renæssance.« Som en del af dette initiativ for at orientere arbejdet hen imod denne Bælt-og-Vej-konference i Kina i maj, er LaRouchePAC nu i færd med at opdatere denne pamflet; og det bliver en totalt omredigeret pamflet med det formål at initiere denne kampagne for at lægge Bælt-og-Vej/Ny Silkevej frem på bordet.

Dette er således de tre initiativer: 1. Glass-Steagall; vi må øge underskrifterne på denne Glass/Steagall-appel i løbet af de næste ti dage. 2. Den Internationale Sandhedens Dag næste torsdag om den sande historie bag den farvede revolution og kuppet i Ukraine og faren for, at det præcis selv samme nu køres i USA. 3. Fortælle præsident Trump, at USA må tilslutte sig den Nye Silkevej; at han må deltage i denne konference i Kina til maj. Rusland, Kina og Indien kan gå sammen om at skabe et helt nyt, økonomisk paradigme.

(Udskrift af webcastet, fortsat; engelsk):

That's the three subjects Diane and I are going to be discussing a little bit more in depth here today; but I'd like to begin with a short excerpt from the strategic briefing that Helga Zepp-LaRouche gave at the beginning of the Fireside Chat national activists' call last night. Some of you may have heard it; but this is very important for everybody to gain wider circulation. This is a short excerpt from Helga Zepp-LaRouche's statement from last night:

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Let me say hello to all of you. It's a pleasure to be able to talk with you. I guess most of you saw the press conference of President Trump today which obviously proves that this is a very active and feisty person who knows how to deal with a rambunctious bunch of media. I think it was quite

funny and I enjoyed watching at least a couple minutes of it, because it shows that this is really a very interesting moment in history. Because he is not sitting down and taking the fact there is actually a coup in process against him. I think this is very serious. The old establishment, the neo-liberal, neo-con, unipolar world establishment both in the United States and Europe, they're {completely} freaked out. They don't accept the fact that Trump was elected and they're obviously involved in an attempt to get Trump out of the White House. Anyway, either a coup, a military coup which was talked about, an impeachment, or even worse, as the chief editor of the German liberal newspaper, {Die Zeit}, said in a talk show; he said, "Murder in the White House." I mean this is quite scandalous that the chief editor of a so-called mainstream newspaper would say such a thing.

But what is going on is very serious. Because they have deployed George Soros, who is really nothing but an instrument of the British Empire; and George Soros who is the inventor, or the financier of the concept of color revolution, in other words, to finance all kinds of civil groups, NGOs, other groups how to cause regime change. They have been involved in doing that for the better part of the post-Soviet era, in many countries in Eastern Europe; in Ukraine, in 2004, the Orange Revolution; the Rose Revolution in Georgia; later the Arab Spring; they attempted

White Revolution in Russia which failed; they attempted so-called Yellow Revolution with the yellow umbrellas in Hong Kong against China, which failed. What you see right now in the United States is exactly the same kind of apparatus financed by Soros, and it is really meant to undo that election. It is very serious.

And obviously, the whole story that it was Russia which stole the US election is completely ludicrous. It was Hillary perfectly on her own who did this. She talked about the people in the Midwest and rust belt, about the so-called "deplorables," the people who didn't "make it." And it is those people who voted for Trump. What this establishment absolutely refuses to see is it was {their} policies of neo-liberalism, of causing wars in the Middle East based on lies â Iraq, Afghanistan, Libya, Syria – which is the reason why you have a gigantic refugee crisis in Europe; this refugee crisis was not the cause, but the trigger for the Brexit, Great Britain leaving the EU. And more fundamentally, it was that section of the British population felt that they are no longer represented by the European Union and that's why they wanted to get out. It was in principle exactly the same reason why people didn't want Hillary, but voted for Trump.

If you look at it from the strategic standpoint; don't look at it from the internal US situation which right now is very polarized. You look at the mass media, you have never seen such hysteria in your lifetime. So, don't look at it from an internal

American standpoint; look at it from a strategic standpoint first. And from that standpoint, one can say that, while for sure

Trump is making some things not perfect; but the most important

question is that the Trump election means the possible solution

to the war danger. If it would have continued with Obama and Hillary, we were on a short fuse to World War III, because the whole encirclement of Russia, of China, the whole idea of no-fly

zones over Syria, that would have brought us to a confrontation

with Russia and China in the short term.

So, the first diplomatic activities of Trump are very, very

positive, because he had very good exchanges with Xi Jinping, the

Chinese leader, and he characterized the discussion as extremely

friendly, extremely warm; and that was the same view expressed by

the Chinese after the phone discussion a couple of days ago.

Then, you had the visit of the Japanese Prime Minister Abe

in the United States, and they agreed on massive investment of Japanese companies in infrastructure in the United States; and also China offered to invest massively in the infrastructure reconstruction of the United States. Now Trump had promised that

he would invest \$1 trillion in the infrastructure in the United

States, but if you look at the actual condition of American infrastructure, everybody can see very clearly that \$1 trillion

will not be enough. There are Chinese scholars said we need at least \$8 trillion, and China would be willing to invest in a

very

large part of that; and together China and Japan would have the industrial capacity to reconstruct the American infrastructure in a very efficient and very quick time.

Also, the initial correspondence between Tillerson, the new Secretary of State, and [Russian] Foreign Minister Lavrov, who met today in Bonn in the context of the G20 are carefully cautiously positive signs that they think they can work together and obviously the things to overcome are huge, but these are positive first steps.

If you look at it strategically, the United States Trump administration had said they do not oppose the effort by Japan to get good relations with Russia. Prime Minister Abe was in Russia; he will go there two times more this coming year. Putin was in Japan in December. They are now working together economically to develop the Kuril Islands, the so-called Northern Territories; and Abe wants to sign a peace treaty with Russia during his time in office, i.e., in the next several years.

If the United States takes a positive attitude towards Russia improving relations with Japan, if at the same time the United States has promising signs of improving relations with China, and Russia and China are working very well together; then if the United States gets to a positive agreement with Russia, then you have it! We have for the first time in – I don't know since when, maybe the first time in history, ever, we have the ability to straighten out the relations among the major powers of

this world, and have a real chance to eliminate the danger of war for good.

This is extremely important, because what is more important than the existence of the human species and the perspective to eliminate war forever! In the time of thermonuclear weapons, war cannot be a way of conflict resolution anymore.

So, this is very positive. And Lyndon LaRouche, my husband, when he was briefed on all of these developments in the last days, he had a very positive attitude. He said, "Don't panic, don't fall for the coverage of the mass media. This is all going on in a very positive direction." I think there is absolute reason for optimism; and the way how Trump is responding to this coup attempt, he says it is the intelligence community which is leaking classified information to the media, they're passing them out like candies and there should be a criminal investigation of those who are doing it. And that is exactly the right attitude.

This is a big battle, because obviously the Trump administration is far from being in place – many appointments are still in the air and they're obviously some problematic ones including the very high representation of Wall Street, which is a problem.

So, therefore, it is extremely important that we escalate this campaign. You have all this motion in the Congress. You saw

the speech by Senator Cantwell, why she opposed Mnuchin for the post of the Secretary of the Treasury. You have a lot of motion.

You have various kinds of state legislators implementing not only

Glass-Steagall resolutions but actually what is the Four Laws of

Lyndon LaRouche: first of all, Glass-Steagall; secondarily, a national bank to generate credit; thirdly, a credit system; and

fourthly, an increase of the productivity of the labor force through the concentration on fusion power and space technology on

the basis of international cooperation. Because you need to increase the productivity of the production and labor force.

There are many state legislatures, I think there are now six or

seven who have passed these Four Laws.

That is what this call is actually about: How can we escalate this fight to basically create a situation where Trump,

by the time of the State of the Union address, includes Glass-Steagall, the real Glass-Steagall, and not some watered down ring-fencing, Volcker Rule, or whatever.

This is all extremely important, because we will put out a

dossier on Soros, showing exactly why this apparatus making the

coup attempt against the Trump administration is exactly what was

done in Ukraine; and I'm asking you to participate in a day of action on the 23rd of February, which is the third anniversary of

the coup in Ukraine, the Maidan leading to the coup. And I'm also

asking you to help to emanate the knowledge about what is the

apparatus of Soros behind this coup in the United States.

I want to leave it at these initial remarks so you can say whatever you want and then we can engage in the discussion. But I can assure you, the battle now in the United States to not only protect the Trump administration from being couped and ousted, but to actually make sure that the potential which this administration represents is being implemented. Because now if the United States goes in coordination with China, if the United States joins the Silk Road, by not only extending the Silk Road into the United States by building infrastructure, but by working together with Russia and China in other parts of the world. For example, the reconstruction of the Middle East, which only these powers together can accomplish; or the industrialization of Africa, which China has started now already with many, many exciting projects. Japan is involved, India is involved, and we have to get the United States to join in something which the United Nations has just called the "common future for humanity in Africa."

So, all these major nations have to be brought to work together for the common good of all of civilization and this is within reach. This is very exciting. It is very dangerous. It is very dynamic. But I think these are the moments in history where if people have a good plan, they can change the world and they can change history.

OGDEN: As I said, there are going to be activities all across the country; and we're asking people to be engaged in planning for this International Day of Truth next Thursday, as Helga LaRouche said, to set the record straight on what happened in Ukraine and also to tell the truth about what's happening now inside the United States. There was a good interview with former Congressman Dennis Kucinich just a few days ago on Fox Business News; and he said very clearly that what's happening right now is the so-called "deep state" intelligence community is waging a war against the elected President of the United States with the purpose of perpetuating a Cold War confrontation between the United States and Russia. He said no matter what you think of the politics of the President, this is unacceptable. We also had a call from Oliver Stone, the Academy Award-winning film director, who was interviewed on a Russian television station; and he echoed the same call that you're hearing from Helga LaRouche, that unfortunately, Americans do not know the truth about what happened in Ukraine. He said, "If I were President Trump, I would declassify all this information on Ukraine because it's the focal point of where this [new] Cold War has come about."

So, let me just let Diane say a little bit on this if she wants to, and any plans up there in New York.

DIANE SARE: First of all, I'll say that Mrs. LaRouche made a point at a town hall meeting she addressed here in Manhattan, that she had never seen a case where you had a democratic election where someone was elected – in this case President

Donald Trump – and the array of operations set into motion immediately following that election to undermine that result. The result was a result of the American voters who elected Donald

Trump under the Constitutional system of the United States. I just dug up an article that came out – it's a blog by a Rutgers

University professor named Alexander Motyl – from December 11th.

The headline is "Does a Ukrainian-Style Revolution Await Washington?" Then he says, "Ukrainians have seen the likes of Donald Trump before in ex-President Viktor Yanukovich. Both men

ran against strong women; Hillary Rodham Clinton and Yulia Timoshenko" – that's actually funny for people who have seen both of them – "and won by small margins" blah, blah, blah. Then they say that Trump is going to be very corrupt; and by flaunting his corruption openly and promoting a variety of extremist domestic and foreign policies, Trump will infuriate the alienated half of the population.

What is this? Again, as Mrs. LaRouche said, you have a media that's drunk with their own narrative. The media was certain that Hillary Clinton was going to win the election. She didn't win the election because she ignored at least half of the population of the United States – really more, because who knows about all the people who don't even vote anymore because they're so disgusted and demoralized. People do not think we should have a war with Russia, and they don't appreciate the leaders a quarter million dollars or whatever it is, to go speak at private

Goldman Sachs meetings; not to mention what she did as Obama's Secretary of State in Benghazi, and I mean, the list goes on. You have this uproar; where does it come from? You have Obama moving into a walled in mansion, a compound, near the White House

where he's going to live with his wife, Valery Jarrett and his mother-in-law; and ostensibly is going to take over the "command"

of 30,000 disaffected Americans who somehow have been able to pull themselves with countless millions of dollars from George Soros. Obama is a total creation; the guy could not organize his

way out of a paper bag. The only reason he got to where he did

is because certain forces – namely the British Empire – wanted to use him to carry out a particular agenda.

I think there are two ways in which the American people are

a little bit mistaken that we have to set right. One is to be demoralized by all this nonsense, and say "Oh, these people are

so powerful. Look at all these people; look at all these women

who went to that march. We're not going to succeed." That's not

true, because this whole thing is a fake; it's smoke and mirrors.

It does not reflect the population; it's a highly funded operation. Then there are people – I spoke with one the other day – who say "Oh, no. Trump is doing a great job. He can handle it all. Besides, everyone knows of course we should talk

to Russia. What do you think they're supposed to do? No one disagrees with that." Well, that's true; and in the streets of

Manhattan what we are picking up is a very interesting response.

You may imagine Manhattan did not predominantly vote for Donald

Trump; but people are coming over to our tables and saying "I didn't vote for Trump, but I think we should be friends with Russia. I think the US should work with Russia and China. What

do you have on Glass-Steagall?" There's a real thoughtfulness; not the kind of hysteria and nonsense that the media would have you believe.

What we're dealing with is something different than what it appears. This is not a grass-roots movement of disaffected people who didn't like what Trump did on the travel ban. If they were so concerned about those people, they would have impeached Obama when he was droning them and blowing up their countries. Or, they would have impeached Bush. This is all fake. What we're dealing with is a foreign-directed – namely British Empire, Wall Street and London, that's what George Soros represents – attack on the United States per se; because at this moment in history, if the United States will shift, if we can be liberated from our recent relationship with the British Empire to join with China and Russia, then this trans-Atlantic imperial bankrupt system is finished forever. The future of mankind is extremely bright, and we can consider what Earth should look like; what the Solar System should look like; what the galaxy should look like, not just centuries from now, but millennia from now. What are the potentials for the human species, which is the natural thing that human beings would like to consider.

So, I just want to underscore that it's very urgent that the viewers of this broadcast and the collaborators with LaRouche really try to think with Mr. and Mrs. LaRouche and to join us in fighting this through in the short term right now. What Mrs. LaRouche has identified as a flank, as Matt said, on the 23rd of this month, you have the third anniversary of the coup in Ukraine. It's a beautiful example; and we will be having demonstrations across the country. We'll be having a rally here in Manhattan; we haven't yet selected the location, but we will be out on the streets. We will be calling the press; we will be getting out letters to the editor. There will be articles, some of which have been posted. There are articles in this week's {Hamiltonian} that viewers may find very useful. The idea is to set the record straight on what happened in the Ukraine; because remember, why do we have sanctions on Russia? We have sanctions on Russia because we say that Russia invaded Crimea; but Russia did not invade Crimea. Victoria Nuland, formerly of the Dick Cheney administration, got deployed \$5 billion that was channeled through the US State Department to overthrow the democratically-elected government of Ukraine and replace it with a bunch of literal Nazis – people who march around the street with torches with giant photos of Bandera, the guy who worked with Adolf Hitler to brutally exterminate tens of thousands of people – Jews, Poles, etc. – in Ukraine. They are honoring

that legacy today. What happened with Crimea is, a referendum was held; Crimea was part of Russia originally, and 80% to 90% of the people there speak Russian, are Russian. So, you get a bunch of Nazis in place in Kiev, and many people in Russia, almost every Russian family lost someone in World War II fighting the Nazis. You have a Nazi regime in Kiev. They held a referendum and decided that they did not wish to part of that. As you may know, there have been no videos of massive protests against Russia and Putin in Crimea; there is no big movement in Crimea to {not} be part of the Russian Federation, because they decided to join with Russia. So the whole thing is a complete lie and a fraud. If you start by dismantling that, then all of the other crap about Putin this and sanctions that, flies out the window; and what you can see is what Matt said earlier Kucinich identified. Somebody is trying to put two nuclear superpowers on a collision course; and that has to be stopped. The Trump Presidency has to be successful; because if the Trump Presidency is successful, then mankind has a potential to be successful in getting through this.

The day of action is extremely important; it's extremely important what people can take from our website to organize, that you get this out. We're also planning a dossier; the dossier will expose George Soros, who still – unfortunately – quite active. It will be very important to get this out, and I

would

like people to be very clear to think big. It's the British Empire; it's an outside operation. This has nothing to do with

what you're presented with in the footage on the ground. So, that's what I can say about it.

OGDEN: I would just reiterate what you just said. There is an

apparatus in the United States which an American should be very

angry about this; in our name, in the name of the United States,

is trying to drive the world into a thermonuclear war. This apparatus, which should have left power with the change of the Presidency, is still implanted and is attempting to continue this

drive towards thermonuclear war; even though the elected Presidency has decided to take a different course. That was actually one of the elements that was very clear during the Trump

press conference that occurred yesterday, that Helga LaRouche cited. I'd like to play an excerpt from that actually in just one moment, but before we move on, Diane you cited that the article that's in this week's {Hamiltonian} tells the true story

on what happened in Ukraine; this is titled "Anglo-American War

Party Seeks to Blow Up Ukraine, Wreck US-Russian Prospects". That's available on the LaRouche PAC site.

Then, in fact, going back to 2014 – almost three years ago

– {Executive Intelligence Review} put together a dossier at that

time that told the true story of what was happening on the ground

in Ukraine. The title of that was "British Imperial Project

in

Ukraine; Violent Coup, Fascist Axioms, Neo-Nazis"; and that's available also on the EIR website. So, a lot of that material will be included in this new dossier that's being put together.

But, let me go and take you to this press conference yesterday that President Trump delivered at the White House. We're just going to play a short, three-minute excerpt; but in that excerpt you'll see that he's very clear that despite this propaganda that a US-Russia cooperation would be some kind of big, bad thing, he says that no, in fact, this would be a very good thing, not a bad thing. We're two nuclear superpowers and nobody wins that war. So in fact, a US-Russia cooperation is a very positive thing; not a negative thing. So, let me just play a little bit of that for you right now:

PRESIDENT TRUMP: [T]he whole Russian thing, that's a ruse. That's a ruse. And by the way, it would be great if we could get along with Russia, just so you understand that.

Now tomorrow, you'll say "Donald Trump wants to get along with Russia, this is terrible." It's not terrible. It's good. We had Hillary Clinton try and do a reset. We had Hillary Clinton give Russia 20 percent of the uranium in our country. You know what uranium is, right? This thing called nuclear weapons like lots of things are done with uranium including some bad things.

Nobody talks about that. I didn't do anything for Russia. I've done nothing for Russia. Hillary Clinton gave them 20 percent of our uranium. Hillary Clinton did a reset, remember?

With the stupid plastic button that made us all look like a bunch of jerks. Here, take a look. He looked at her like, what the hell is she doing with that cheap plastic button?

Hillary Clinton – that was the reset, remember it said reset? Now if I do that, oh, I'm a bad guy. If we could get along with Russia, that's a positive thing. We have a very talented man, Rex Tillerson, who's going to be meeting with them shortly and I told him. I said "I know politically it's probably not good for me." The greatest thing I could do is shoot that ship that's 30 miles off shore right out of the water.

Everyone in this country's going to say "oh, it's so great." That's not great. That's not great. I would love to be able to get along with Russia. Now, you've had a lot of presidents that haven't taken that tack. Look where we are now. Look where we are now. So, if I can – now, I love to negotiate things, I do it really well, and all that stuff. But – but it's possible I won't be able to get along with Putin.

Maybe it is. But I want to just tell you, the false reporting by the media, by you people, the false, horrible, fake reporting makes it much harder to make a deal with Russia. And probably Putin said "You know?" He's sitting behind his desk and he's saying "You know, I see what's going on in the United States, I follow it closely. It's going to be impossible for President Trump to ever get along with Russia because of all the

pressure he's got with this fake story." OK?

And that's a shame because if we could get along with Russia

– and by the way, China and Japan and everyone. If we could get

along, it would be a positive thing, not a negative thing.

â; Look, it would be much easier for me to be tough on Russia, but then we're not going to make a deal.

Now, I don't know that we're going to make a deal. I don't

know. We might. We might not. But it would be much easier for me

to be so tough – the tougher I am on Russia, the better. But you

know what? I want to do the right thing for the American people.

And to be honest, secondarily, I want to do the right thing for

the world.

If Russia and the United States actually got together and

got along – and don't forget, we're a very powerful nuclear country and so are they. There's no up-side. We're a very powerful nuclear country and so are they. I have been briefed.

And I can tell you one thing about a briefing that we're allowed

to say because anybody that ever read the most basic book can say

it, nuclear holocaust would be like no other.

They're a very powerful nuclear country and so are we. If we have

a good relationship with Russia, believe me, that's a good thing,

not a bad thing.

OGDEN: That's directly to the point, and that argument can't be

argued with. One thing that I think is very important that he included in that answer was not only would it be important for us

to get along with Russia, but it would also be important for us

to get along with China, with Japan, and all the other countries.

But the fact that he named those three countries in specific, I

think is extremely significant from the standpoint of Helga LaRouche's point. That now is the time for us to have a new great power relationship with these leading countries – China and Russia primarily – and change the strategic geometry of the

whole planet, but also have a completely new economic order.

That's now the leading point with this campaign to say OK, Trump

should reciprocate Chinese President Xi Jinping's offer to join

the AIIB and join the New Silk Road; and should attend this summit that's coming up in May in China. And announce, look we're going to join this New Silk Road; we're going to join this

new economic paradigm; we're going to build some big projects; and we're going to create a miraculous, dramatic economic recovery for the United States.

I should just mention, just yesterday down in Houston, Texas, there was a significant event that the Schiller Institute

participated in at Texas Southern University. The title of this

was "A New Paradigm: Peace Through Economic Development; the Role

of China's Belt and Road Initiative. Will the USA Join?" I got

a few pictures from this event that I just want to show you.

You

can see this first picture here is the three featured speakers sitting at the table there; the Texas Southern University sign.

This is the moderator introducing them. The next picture, the first speaker was Dr. Yunhin Chao[ph] who's the Deputy Consul General of China. You can see on the screen there his power point; it's titled "The Belt and Road Initiative". The next picture, we've got Mrs. Ra Kolif [ph], who's the Consul General

of Egypt. And you can see on the screen there, "Egypt and the New Silk Road"; that's the subject of her power point presentation. The third picture is Mr. Brian Lantz, who is a representative of the Schiller Institute down in Houston, Texas.

And of course, you can see the graphic there, "The World Land-Bridge"; and that's the Schiller Institute's initiative to

expand the idea of the New Silk Road into a World Land-Bridge concept, which obviously the United States would have to be a major player in.

As I said, this is an initiative that Helga LaRouche has called for; for Donald Trump to attend this summit in China and

say we're going to work together and we're going to join the New

Silk Road. And we are in the process of updating this pamphlet,

"The United States Joins the New Silk Road"; this is going to be

an updated completely new, revamped edition of this pamphlet which will be very important for that initiative.

But I did want to call people's attention to some of those

clips from the press conference, because I'm sure people have seen a lot of coverage of this; but some of the most substantial

elements of this probably have not received the play in the mass media that they absolutely should be receiving.

So, let me just ask, Diane, if you want to add anything on that in particular. I do also want to say that we have the Congress back in their districts right now. Congress has left session; they are now conducting town hall meetings and coffee times and all kinds of face-to-face time with the members of Congress. Now is the perfect time to go and put these three initiatives on the table; starting with our campaign to force Glass-Steagall onto the agenda. There is a lot of material for you to use; you can even print out a copy of this petition and bring it to these town hall meetings and help us collect signatures. But I would emphasize that it's very important to centralize these signatures on the LaRouche PAC website. You can text "GSACT" to 52886 as a way to sign this petition; and then you can also visit the LaRouche PAC action center – <https://lpac.co/trumpsotu> – to sign the petition. We will be publishing a petition watch over the next ten days; and this is obviously a countdown to President Trump's address to the joint session of the United States Congress, which is scheduled for February 28th when Congress returns. The ball is in your court in terms of attending these town hall meetings around the country and helping us put this onto the agenda.

But Diane, is there anything you want to say in closing?

SARE: Just one thing I wanted to – on behalf of LaRouche PAC and the Policy Committee – congratulate Russia for having the dedication to revive the Alexandrov Ensemble; which gave their

first performance I think yesterday. This is extraordinary. This was a horrific loss of an entire ensemble, and they auditioned over 2000 people, had their first rehearsal about three weeks ago, and have restored a very important cultural institution both for their nation and the world. I think it underscores what is precious about mankind and the value of our nations collaborating together in friendship on the most beautiful levels of what is universal. So, I did just want to add that.

OGDEN: I do find it ironic, with all of the flurry around the resignation of Michael Flynn, the pretext or occasion of his call to the Russian ambassador was to express his condolences for the loss of the Alexandrov Ensemble on Christmas Day, when their plane crashed and so many of those artists lost their lives. That's something that the Obama administration did not do; did not even acknowledge this major loss that the Russian people felt. So, that's just something to be said.

Let me just close this broadcast. I'd like to thank you, Diane, for joining us. And let me just review: We do have the petition and I cannot repeat enough that we need to increase – at a very rapid pace – the number of signatures on that petition over the coming ten days. We will be publishing this updated dossier on the color revolutions, the truth of what happened in Ukraine and the danger of what is happening in the United States. There will be an International Day of Truth next Thursday, February 23rd, which Helga Zepp-LaRouche has called for. And

we

are updating our call for the United States to join the New Silk

Road in the lead-up to this upcoming conference which will be happening in a few months in China. So, those are the three initiatives.

Thank you very much for joining us here today; and please stay tuned to larouchepac.com.

George Soros' poteaftryk er at finde i hele anti-Trump »modstandsbevægelsen«

15. feb., 2017 – En artikel i *Politico* den 10. feb. om nonprofit-organisationen »Indivisible Guide«, et hovedelement i anti-Trump »modstandsbevægelsen«, der operer som en del af den 'farvede revolution', der føres imod den nye præsident, fjernede med overlæg George Soros-forbindelsen til gruppen. De dækkede over den britiske agent og store narko-kanon og citerede »ubegrundede rygter om, at *Indivisible's* succes drives frem af rige donorer, som George Soros.«

Ifølge en rapport i *Breitbart* og *The Daily Signal* i dag, er Soros' poteaftryk at finde i hele Indivisible; alt imens selve organisationen muligvis ikke modtager direkte Soros-finansiering, så enten arbejder organisationens stiftere, en

gruppe af tidligere Demokratiske kongresstabsmedlemmer, for, eller har arbejdet for, organisationer, der finansieres af Soros' Open Society Foundation. Et eksempel er topledere Angel Padilla, der er analytiker i National Immigration Law Center, finansieret af Open Society Foundation. To andre stiftere, Ezra Levin og Leah Greenberg, er tilknyttet organisationer, der finansieres af Soros, iflg. Capital Research Center, en konservativ tænketank, der undersøger nonprofit-organisationer, rapporterer *The Daily Signal*.

Indivisible orkestrerer nu protestaktioner i hele landet imod Trump og republikanske eller konservative kongresmedlemmer, for at »tvinge dem til at høre efter, eller også risikere at miste deres pladser«, rapporterede *Politico*. Den 26 sider lange vejledning for aktivister, som Indivisible har udarbejdet, indeholder instruktioner om, hvordan man stalker kongresmedlemmer, afbryder deres offentlige møder og blokerer deres kontors telefonlinjer. Indivisible har sluttet sig sammen med det Soros-finansierede MoveOn.org, Womans March og Working Families Party for at bruge næste ferieuge i Kongressen til at jage kongresmedlemmer i deres egne valgdistrikter.

Den 22. januar gik Indivisible sammen med MoveOn og Working Families Party for at afholde sin første landsdækkende telefonmøde-opringning for aktivister, der angiveligt skulle have mobiliseret 60.000 aktivister. En af telefonmødets organisatorer var International Refugee Assistance Project, fra Urban Justice Center, der også finansieres af Soros' Open Society Foundation. Som *Politico* påpegede, så »har Indivisible ikke nogen politisk kernemission«. Dens mål er at »stoppe en smålig tyran som Trump«. Ifølge gruppens webside, så har 4.500 lokale grupper indtegnet sig for at gå i opposition mod Trumps dagsorden, i næsten hvert eneste kongresdistrikt i landet. 225.000 mennesker skulle angiveligt have registreret sig på websiden for at søge mere information.

Topeurokrater ophidset over Trump

13. feb., 2017 – Præsident for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker, som allerede for flere måneder siden sagde, at han ville træde tilbage i tilfælde af et Brexit-resultat i Storbritannien for at forlade EU, synes nu at være nærmere sin bebudelse. I et interview med Tysklands DLF-radio i går sagde Juncker, at han ikke ville genopstille til posten. Han sagde, at han var dybt bekymret over amerikanske og britiske planer om at pille EU fra hinanden, og særdeles bekymret for den mulighed, at Ted Malloch bliver den næste amerikanske ambassadør til EU. Juncker ville ikke engang udelukke, at Malloch, hvem han anklagede for intet at vide om Europa, kunne blive nægtet officiel akkreditering af EU.

Junckers embedsperiode løber frem til efteråret 2019. Han indikerede ikke, at han ville trække sig tilbage inden da, men der går rygter om, at han kunne gøre det, hvis interne EU-problemer vokser i de kommende uger: hollandske og franske valg, voksende uoverensstemmelser med Trump og lignende. I denne uge vil Juncker have sit første, direkte møde med Trump-administrationen, hvor han modtager vicepræsident Pence i Bruxelles. Andre topeurokrater vil mødes med topmedlemmer af Trumps administration, så som udenrigsminister Tillerson og forsvarsminister Mattis, som besøger Europa i denne uge.

En frygt for, at Trump kunne drive dybe kiler ind i EU og euroen, blev også udtrykt af Michael Roth, udenrigsminister for europæisk politik, der advarede EU-regeringer om ikke at underskrive bilaterale aftaler med USA, men stå sammen imod Trump og modstå Brexit-virussen.

Topeurokrater er ophidset over præsident Trump; her, EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker ...

Kinas Global Times appellerer til Trump om at ændre Obamas mislykkede politik for Nordkorea

14. feb., 2017 – Kinas Kommunistiske Partis avis, Global Times, publicerede i dag en lederartikel, »Vil Trump revidere Washingtons politik for Nordkorea?«, som appellerer stærkt til Trump om at gøre en ende på Obamas idiotiske politik med simpelt hen at give Kina skylden for Nordkoreas fortsatte atomvåben- og missilprogrammer, alt imens man udvider sanktionerne og truer med at invadere Nordkorea.

»Hvis Trumps regering falder ind i den forgangne amerikanske tankegang over Pyongyang«, lyder lederartiklen, »kunne spørgsmålet om Nordkoreas atomvåben enten sidde fast i et dødvande under hans præsidentskab, eller også risikerer man muligheden for en atomkrig på den Koreanske Halvø og bringer denne krise til en afslutning i et massivt blodbad«.

De adresserer årsagen til krisen: »Trump må forstå, at Nordkoreas forfølgelse af atomvåben er en ekstrem respons, forårsaget af resterne af den Kolde Krig på halvøen. Det er et problem mellem Washington, Seoul og Pyongyang snarere, end det er et problem mellem Kina og Nordkorea. Hvis der ikke finder et tøjbrud sted i USA's og Sydkoreas relationer med Pyongyang, vil Kina ikke være i stand til at ændre sidstnævntes beslutning om at opgive dets atomvåben.« De påpeger, at

Pyongyang responderer til de øgede trusler og afvisningen af at forhandle »som en grund til at fremskynde deres atom- og missilprøveopsendelser«.

Kina, bemærker de, »har gjort mest for at løse spørgsmålet. Beijing havde arrangeret sekspartsforhandlinger og tilsluttet sig internationale sanktioner mod Nordkorea. Dets relationer med Pyongyang har forandret sig mest pga. sanktionerne, hvor Kina har betalt en diplomatisk pris«.

FN's Sikkerhedsråd fordømte i går enstemmigt Nordkorea for dets seneste missilprøveopsendelse, men greb ikke til yderligere handling.

Foto: Nordkorea afprøver et nyt missilopsendelsessystem, april, 2016.

RADIO SCHILLER den 15. februar 2017: Vestlige efterretningstjenster modarbejder Trump

Med formand Tom Gillesberg

Vi må være hævet over oprøret og satse på at gennemføre fornuft

Leder fra LaRouchePAC, 14. februar, 2017 – I det aktuelle oprør i Washington, D.C., er der nu krampetrækninger med krav om at undersøge og afsætte den nyvalgte præsident i USA, simpelt hen for at have »russiske forbindelser«. Dette er ren, geopolitisk ævl, der kommer i anledning af en iscenesat tilbagetrækning af Donald Trumps sikkerhedsrådgiver, (pensionerede) general Michael Flynn, i går aftes, over anklager om angivelig upassende tale til Ruslands ambassadør til USA i december, og over ikke at afsløre indholdet af telefonsamtalerne. Men, som Trump selv tweetede her til morgen, »Den virkelige historie her er, hvorfor der kommer så mange illegale leaks fra Washington? Vil disse leaks også forekomme, når jeg forhandler om Nordkorea, osv.?«

Bedriver NSA spionage mod vores egen regering?

Men bortset fra detaljerne, så er det, vi nu ser, en panisk mobilisering, der kommer fra London på vegne af Det britiske Imperiums krigsparti for at bevare magten i dets døende system ved at smadre ethvert samarbejde mellem USA og Rusland, og ved at modarbejde et amerikansk udbrud over til økonomisk vækst gennem en Glass/Steagall-reorganisering og en alliance med den nye, globale Silkevej, der kommer fra Eurasien.

Lyndon LaRouche anslog, efter en analyse af alle de vilde udviklinger, en positiv tone og tilrødede, at vi ikke slækker på »indsatsen for at gennemføre fornuft«. Han sagde, »Det er ikke så slemt«, set fra et overordnet synspunkt. Der er andre elementer i vores regering, og andre nationer og ledere i verden, der går i den rigtige retning.

Den London-baserede mobilisering er åbenlys og ondskabsfuld.

BBC, *The Economist* og *London Review of Books*, blandt andre, er enestående i deres udstedelse af vilde krav om handling imod Trump og Rusland. Én ud af fem BBC-historier om spørgsmålet tidligt i dag havde overskriften, »Rusland – skandalen, Trump ikke kan ryste af«, og hævder, at Flynns afgang blot er begyndelsen på at bringe Trump til fald for at have tilknytning til Rusland. Et indlæg på dagens LRB Blog, *London Review of Books*, med overskriften, »Staten i Staten«, af skribent ved *New York Times*, Adam Shatz, tager det spørgsmål op, at »Han [Trump] må fjernes fra magten af staten i staten, eller også bliver myrdet«. (Staten i staten refererer til militære, bureaukratiske eller andre institutionelle lag).

I en grim demonstration af gruppe-tænkning faldt (Husets) mindretalsleder Nancy Pelosi (Demokrat, Californien) og seks højtplacerede Demokrater i flere komiteer i Repræsentanternes Hus, ind i rækken. De (Pelosi, Engel, Neal, Cumming, Schiff, Conyers, B. Thompson) holdt en pressekonference på Capitol Hill, hvor de krævede 1) en undersøgelse af ethvert muligt aftalt spil mellem Trumps kampagne og russiske regeringsfolk; så vel som også 2) en undersøgelse af, at Trump-præsidentskabet ignorerede advarslen fra Sally Yates fra Justitsministeriet om, at general Flynn havde tilbageholdt information om sin samtale med den russiske ambassadør til USA. Men, kunne man spørge, hvor vidste hun det fra?

Den sandfærdige kendsgerning er den, at hele det transatlantiske område, under det døde, Britiske Imperiums krigs-og-nedskæringssystem, befinder sig i en tilstand af sammenbrud. Og, som Lyndon LaRouche gentagne gange har understreget om de involverede nationer, så »vil folk have en udvej. De vil ikke dø«. De vil have, at systemet bliver ændret: så det fungerer, og fungerer bedre. Der findes stadig en amerikansk impuls, der siger, »hvis skidtet ikke fungerer, så fiks det!«

Det er nu yderst presserende at gøre netop det, med hensyn til bankpraksis, kreditudstedelse og produktionspotentialer i USA,

Europa og generelt. En ukontrolleret nedsmeltning kan starte hvert øjeblik, det skal være, med dræbende kaosvirkninger til følge, med mindre vi får forebyggende Glass/Steagall-reorganisering og et nyt kreditsystem. De seneste udviklinger i Europa er, at endnu en græsk krise med bail-out (statslig bankredning) er i gang, efter at runderne med dødbringende nedskæringer har vist, at det har været forkert fra begyndelsen. I Italien afslører en ny skandale, at regeringen er særdeles eksponeret til, og taber penge på, milliarder af derivatkontrakter, der er blevet dårlige, og som regeringen over for parlamentet havde benægtet i det hele taget eksisterede. Selve systemet er gået ned.

LaRouchePAC-teams vil talstærkt være til stede på Capitol Hill i midten af denne uge for at trænge igennem med, at det er nødvendigt med en genindførelse af Glass-Steagall, som lovforslaget H.R. 790, »Loven om Tilbagevenden til Klog og Forsigtig Bankpraksis for 2017«, kræver. Der er kun tre dage tilbage til, at Kongressen holder pause for ferieugen i anledning af 'Presidents' Day'. Når de vender tilbage til Washington, D.C., den 28. feb., skal præsident Trump holde sin 'Tale om Nationens Tilstand' (State of the Union). Her må han forpligte sig til sit løfte om Glass-Steagall.

Foto: Præsident Trumps nationale sikkerhedsrådgiver, Michael Flynn, trådte i går tilbage som følge af anklager om angiveligt at have vildledt Trump om sine samtaler med den russiske ambassadør.

Hvad er det afgørende i

kampen om Trumps præsidentskab?

Leder fra LaRouchePAC, 13. februar, 2017 – Lyndon og Helga LaRouche har gjort klart, hvad situationen for organisering i USA er, ud fra et højere standpunkt end de bitre kampe over denne eller hin eksekutive ordre.

☒ De har arbejdet for at skabe et nyt paradigme i verden hen over mange års kamp for politikken med Verdenslandbroen, som nu er en realitet, der udvikler sig med udgangspunkt i Kina; for et nyt, globalt sikkerhedskoncept til erstatning for »geopolitik«, der nu er i færd med at blive realiseret af Ruslands Putin; og for de nye, økonomiske politikker for Vesten, som nu er specificeret for USA i form af **LaRouches Fire Love for at redde Nationen**.

Det afgørende er nu den mulighed, som Donald Trumps præsidentskab repræsenterer for, at disse nye politikker skal blive virkeliggjort. For det første, at forhindre en atomkrig ved at begrave geopolitik, hvilket begynder med amerikansk samarbejde med Putins Rusland. For det andet, at komme endnu et overhængende finanssammenbrud i forkøbet, hvilket begynder med at genindføre Glass/Steagall-loven.

I dag påmindede Lyndon LaRouche: Der er en nyvalgt præsident. Vi har et nyt præsidentskab. Den nye præsident er allerede lykkedes med nogle internationale forhandlinger, der peger på *muligheden* for, at USA, Rusland, Kina, Japan og Indien tilslutter sig dette nye paradigme. Men dette er skrøbeligt med en hjemlig, økonomisk politik, der stadig i heldigste fald udgøres af endnu ikke udformede løfter; og det er under vedvarende angreb fra kræfter, der anføres af en hævngherrig Barack Obama og af briterne, der anførte alt, hvad Obama gjorde.

Dette angreb får tilslutning fra hele eliten og medierne i den Europæiske Union – som altid var et London-projekt – der ikke vil indse, at geopolitik og en økonomi for globalisme taber valg og folkeafstemninger overalt.

Det afgørende, sagde LaRouche, er at »gå til dette nye præsidentskab«, ved enhver organisatorisk mulig lejlighed, »og forhandle om vore spørgsmål«, LaRouches egne Fire Love. »Vi må ikke afvige fra dette nye præsidentskabs potentielle karakter, og fra at nå ind til denne potentielle karakter.«

Vi må omgående indse, at det nye Trump-præsidentskabs Akilleshæl er, at det ikke har opfyldt løftet om at genindføre Glass-Steagall. De liberale Demokrater, der talte højest, har kastet deres egne løfter om Glass-Steagall til side til fordel for at blive anti-Trump-demagoger. Vi udfylder dette tomrum og kender det økonomiske paradigme, Glass-Steagall kan føre til.

Lovende strategiske forandringer – men Europas politikere er forblindede af geopolitik. Af Helga Zepp-LaRouche

11. februar, 2017 – Imellem de store magter USA, Kina, Rusland og Japan indgås der i øjeblikket, på basis af gensidige fordele, helt nye alliancer, der potentielt kan etablere et højere fornuftsplan og i realiteten indlede en ny æra i historien.

Men i Europa huer dette hverken de neokonservative og neoliberale eller de fleste af de venstreorienterede, og slet ikke de 'grønne', der alle på forskellig vis er så optaget af at hyperventilere over Trumps valgsejr, at de nærmest opfører sig, som om de var bedøvet, når det kommer til de store forandringer på den politiske verdensscene.

Selv sådanne tidligere, åbenlyse atlantisister som den tyske finansminister Wolfgang Schäuble ser, konfronteret med USA's nye præsident Trump, pludselig et håb i Kinas rolle – en nærmest kostelig ironi. Tilhængerne af den geopolitiske doktrin i Europa er stærkt ophidset. De forstår ikke længere verden. Pippi Langstrømpe-princippet, »To gange tre giver fire plus tre giver ni! Jeg laver verden, kvittevittevit, som jeg vil« – virker ikke længere. Chokket over den mislykkede, unipolære geopolitik kan på en måde sammenlignes med dengang, Kopernikus' heliocentriske verdensbillede blev afløst af Johannes Keplers idé om et harmonisk og sammensat univers.

Mellem USA og Kina udvikler der sig nu et håb om et konstruktivt samarbejde, efter et brev fra Trump til Xi Jinping og en efterfølgende telefonsamtale, som Det Hvide Hus beskrev som »udførlig og yderst hjertelig«, og hvor Trump bekræftede USA's politik for Ét Kina. Med Trump-administrationen er der en mulighed for, at USA tager imod tilbuddet fra Kina om »en ny type af relationer mellem stormagterne«, og som blev bevidst ignoreret af Obama. Denne nye model for relationer bygger på, at man absolut anerkender den andens suverænitet, respekterer forskellige samfundssystemer og politiske systemer, ikke blander sig i hinandens indre anliggender og samarbejder om fælles interesser. Der består således ikke nødvendigvis nogen modsætning mellem Trumps »Amerika først!« og Xi Jinpings «kinesiske drøm».

Den japanske statsminister Shinzo Abes besøg i USA, hvor han blandt andet medbragte et tilbud om investeringer, der ville skabe 700.000 arbejdspladser inden for infrastruktur, står på

ingen måde i modsætning til dette forbedrede amerikansk-kinesiske forhold. Abe henviste til Japans internationale ekspertise inden for moderne infrastrukturbyggeri og tilbød at bygge en magnettogslinje mellem Washington og New York, hvorved præsident Trump ville kunne nå fra Det Hvide Hus til Trump Tower på Manhattan på én time.

På et spørgsmål fra en japansk journalist, der antydede, at Trumps regering muligvis ikke ville beskytte Japan mod et »kinesisk angreb«, viste Trumps svar, at han ikke lod sig lokke ind i denne geopolitiske fælde, idet han svarede: »Jeg havde i går en meget, meget god samtale med Kinas præsident, som de fleste af jer ved. Det var en meget, meget hjertelig samtale. Jeg mener, vi er på vej til at komme rigtigt godt ud af det med hinanden. Og jeg tror, at det også vil være til stor fordel for Japan. Vi har samtaler med forskellige repræsentanter fra Kina, og jeg mener, at det vil fungere rigtig godt for alle, for Kina, Japan, for USA og alle andre i området«. Desuden blev investeringer til en billion dollars bragt på banen mellem præsidenten for internethandelsfirmaet Alibaba, Jack Ma, og Trump, og der er stor interesse for yderligere investeringer i opbygningen af den amerikanske infrastruktur.

Oven i disse nye strategiske tiltag kommer, at den japanske statsminister Abe har til hensigt at besøge Rusland to gange i år, og at han sammen med præsident Putin har besluttet at indgå et nært samarbejde om økonomisk udvikling af Kurillerne, som Japan gør krav på. Med dette samarbejde, der også indbefatter omfangsrige japanske investeringer i det fjernøstlige Rusland, skal den gensidige tillid styrkes og forudsætningerne for underskrivelsen af en fredsaftale mellem de to lande skabes. Hertil hører intensivering af samarbejdet om produktion af olie og gas, byggeri af nye lufthavne og havne, modernisering af landbruget, bymæssig infrastruktur, opbygning af vandledninger og kanaler såvel som opførelse af medicinske centre.

Trump-administrationen understregede på sin side, at den ikke havde noget imod et voksende samarbejde mellem Japan og Rusland, men havde fuld forståelse for, at de to nabolande ville forbedre deres bilaterale relationer.

Også Trumps meddelelse om, at han ville basere forholdet mellem USA og Rusland på et godt samarbejde, finder god genklang fra russisk side. I et interview med *Isvestiya* gav udenrigsminister Lavrov udtryk for forhåbninger om, at opbygningen af et konstruktivt forhold til gavn for begge ville vise sig meget nyttigt, både for den russiske og den amerikanske befolkning, og desuden have en positiv indflydelse på hele verden.

Den russiske ambassadør i Kina, Andrej Denisov, bekendtgjorde samtidig, at præsident Putin vil deltage i det store topmøde om Bælt-og-Vej-initiativet, som Kina afholder i Beijing i maj måned. Kina er, med stor intensitet, i færd med at forberede dette topmøde, der skal konsolidere den Nye Silkevejspolitik. Medlem af Statsrådet Yang Jischi understregede over for *China Daily*, at der allerede var tyve statsoverhoveder, der havde meddelt deres deltagelse, heriblandt, iflg. professor Wang Yiwei, som er forfatter til en bog om Den nye Silkevej, også præsident Trump – et besøg, som Kina ser frem til med store forventninger.

I samme grad, som de store asiatiske stater og USA overvinder de tidligere geopolitiske konflikter, øges mulighederne for, at også de områder i verden, der tidligere var skueplads for stedfortræderkonflikter, får positive perspektiver for fremtiden. Således påpegede Tim Collard i *China.org.cn*, at, med Kinas fremvækst som global, økonomisk magt, understøttet af AIIB og Bælt-og-Vej-initiativet, steg også Kinas beredvillighed til f.eks. at engagere sig økonomisk i Mellemøsten og det øvrige Sydvestasien. Dermed vil der kunne skabes en helt ny dynamik i området.

Selv *New York Times* så sig nødsaget til undtagelsesvis at

offentliggøre en objektiv og positiv artikel med overskriften, »Glade afrikanere går på skinnerne med kinesisk hjælp«, hvor ikke blot den nyåbnede jernbanestrækning fra Djibouti til Addis Abeba, som Kina har bygget og finansieret, beskrives, men også de forskellige projekter i Afrika, hvor Kina investerer omkring 50 milliarder årligt. Denne strækning, der skal være første del af den længe ønskede trans-afrikanske linje fra det Indiske Ocean til Atlanterhavet, har allerede ændret hele dynamikken, siger Abubaker Omar Hadi, leder af havnen i Djibouti. Kina har en vision.

Sådan som det ser ud nu, er det kun Horst Seehofer, CSU's præsident i Bayern, der fornemmer de nye strømninger. Han tilstræber ifølge medierne at få et møde med Trump og har desuden planer om et besøg hos Putin. Forbundskansler Merkel derimod synes at ville med på rollen som forsvarer af »Det frie Vesten« og udtalte for nylig, sammen med den polske ministerpræsident Szydlo, at hun var imod en lempelse af sanktionerne mod Rusland. Berlinregeringens understøttelse af regimet i Kiev er en skandale. Desværre er det intet tegn på, at repræsentanten for EU-etablissementet og SPD's kanslerkandidat, Martin Schulz, med hensyn til sit geopolitiske standpunkt over for Rusland og Kina, udgør et alternativ til Merkel.

BüSo (Bürgerrechtsbewegung Solidarität, det tyske, politiske parti, som Zepp-LaRouche er formand for) vil i valgkampen til Forbundsagen sætte alt ind på at påpege de enorme muligheder, der for Tyskland ligger i et samarbejde med USA, Rusland, Kina, Japan og mange andre stater, frem for alt i den økonomiske opbygning af Sydvestasien og Afrika. Der frembyder sig i øjeblikket en fantastisk chance for Tyskland for at formulere en udenrigspolitik, der både er i Tysklands egeninteresse, såvel som også i overensstemmelse med det, Xi Jinping kalder »et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid«. For tysk opfindsomhed, ingeniørkunst og middelstandens produktivitet er lige netop det, som

opbygningen af verden behøver, og Tysklands deltagelse i den Nye Silkevejs projekter og det internationale, videnskabelige samarbejde vil også betragteligt forbedre beskæftigelsen her i landet. Det vil sige: væk fra lavtlønsjob og uproduktivt arbejde og hen imod højt kvalificerede og produktive arbejdspladser, og dermed en højere levestandard for alle.

Eftersom man ved hyperventilation indånder for meget ilt og udånder for meget kuldioxid, bør alle de, der gør CO₂-udslippet ansvarligt for klimaforandringerne, hidse sig ned og se på Trump, Kina og Rusland uden geopolitiske briller.

Foto: Japans statsminister Shinzo Abe med USA's præsident Donald Trump i Det Hvide Hus. Abe medbragte en pakke, der kunne betyde store investeringer i amerikansk infrastruktur – en af de ting, Trump under valgkampen sagde, han ville investere store summer i – og et perspektiv, der kunne skabe 700.000 amerikanske, produktive jobs.

Brug LaRouches videnskabelige autoritet til at skære igennem havet af uro og kaos

Leder fra LaRouchePAC, 13. februar, 2017 – »Det globale, strategiske billede er dynamisk, omskifteligt, lovende og farligt, alt sammen på én gang«, udtalte Helga Zepp-LaRouche i en diskussion søndag med aktivister fra LaRouche-bevægelsen i hele USA. Hun påpegede flere positive udviklinger, der kommer fra Trump-administrationen – lovende og konstruktive samtaler med Kinas Xi Jinping; en ny åbning over for Rusland;

potentielt, økonomisk samarbejde med Japan om højteknologisk infrastruktur; en erklæring om hans plan om at føre en seriøs krig mod narkotika – hvilket alt sammen betyder, at »der eksisterer en mulighed for at etablere et fornuftsplan i international politik«.

»Det står imidlertid også klart, at dette meget langt fra er afgjort: det er et *potentiale*«, understregede Zepp-LaRouche. »Meget kan gå galt, og meget afhænger af LaRouche-bevægelsens intervention, for jeg mener, i al beskedenhed, at LaRouche-organisationen er den eneste, der har en videnskabelig, sammenhængende anskuelse med hensyn til, hvad menneskeheds fremtid må være. Og andre kræfter, om de så er nok så gode, har tendens til at have ideologiske fejl i den ene eller anden retning.«

☒ Lykkeligvis er Lyndon LaRouches ideer fra 50 års intensiv videnskabelig og politisk aktivitet i færd med at blive den dominerende holdning i verden i dag. De dominerer den globale dynamik, erklærede Zepp-LaRouche, fra Kinas konfucianske renæssance til Ruslands bevægelse hen imod et moralsk samfund. LaRouches ideer har lagt grunden til at gøre en ende på geopolitik og krig, én gang for alle, og for at genopbygge den globale økonomi omkring de principper, der fremlægges i **LaRouches Fire Love**.

Fr. Zepp-LaRouche fortsatte med at fordømme kampagnen for en 'farvet revolution' imod den nye Trump-administration, på grund af det positive potentiale, den repræsenterer. Hun udfordrede specifikt tidligere præsident Barack Obama, der er centrum for denne operation: »Dette er virkelig utroligt«, erklærede Zepp-LaRouche. »Dette har aldrig før fundet sted med en præsident, der har forladt embedet. Det ser ud til, at Obama nu personligt organiserer denne Farvede Revolution!«

I denne eksplosive atmosfære, som Zepp-LaRouche beskrev som »en hav af uro og kaos«, er det af afgørende betydning at organisere befolkningen ved at udgå fra det mest kvalificerede

standpunkt, og ikke ved at bekymre os om petitesser, eller ved at lade os trække ind i det af medierne definerede »dagens varme emne«, men ved at præsentere de nødvendige forslag ud fra et standpunkt om, hvad der er den rette politik. De to centrale spørgsmål, som i dag konfronterer menneskeheden, understregede hun, er faren for en termonuklear verdenskrig, induceret af britisk geopolitik, og så det transatlantiske finanssystems visse, totale kollaps, med mindre Glass-Steagall og relaterede forholdsregler vedtages.

»En kombination af USA, Kina, Rusland, Japan, Indien og andre større nationer er det, der kræves, for at nå frem til et globalt, Nyt Paradigme ... Det, der er vigtigt, er at overvinde geopolitik, for geopolitik fører til Tredje Verdenskrig, og så vil der ikke længere findes nogen menneskehed tilbage af betydning.«

»Det andet, vigtige spørgsmål er, at finanssystemet vil nedsmelte, big time. Derfor er Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love det, der er absolut afgørende. Det faktum, at Glass-Steagall hidtil endnu ikke er blevet implementeret, er Trump-administrationens Akilleshæl.«

Alle de positive ting, som Trump hidtil har gjort, vil gå op i røg, konkluderede Zepp-Larouche, med mindre Glass-Steagall implementeres. Dette faktum dikterer, med hensyn til omgående handling, en fortsat kampagne, der kræver, at Trump bruger sin Tale om Nationens Tilstand ('State of the Union') den 28. februar til at bebude en tilbagevenden til Franklin Roosevelts originale Glass/Steagall-lov fra 1933.

EIR stiller spørgsmål til udenrigsminister Samuelson om relationer med Rusland og Kina

København, 10. feb., 2017 – EIR stillede det første spørgsmål til den danske udenrigsminister Anders Samuelson (Liberal Alliance) på en pressekonference i dag på det Internationale Pressecenter.

EIR (identificerer sig): Dette spørgsmål drejer sig om relationerne med Rusland og Kina.

Et nyt paradigme for en alliance for økonomisk udvikling definerer i stigende grad den økonomiske verdenspolitik. Det er blevet promoveret af vore redaktører, (Lyndon og Helga) LaRouche, og anføres nu af Kinas Bælt-og-Vej-initiativ i tæt samarbejde med Rusland, BRIKS og 70 andre lande.

Du har tidligere sagt, at Danmark bør følge USA's politik. Der er nu en mulighed for, at USA vil tilslutte sig dette nye paradigme. Trump har, med begyndelse i sin telefonsamtale med Putin, lovet at normalisere relationerne med Rusland, at have økonomisk samarbejde og at bekæmpe Islamisk Stat. Vil du gøre det samme?

Danmark har et strategisk partnerskab med Kina og er medlem af AIIB. Vi du arbejde for, at Danmark bringer den Nye Silkevej til de nordiske lande og Vesteuropa?

Udenrigsminister Anders Samuelson svarede, at han engang har sagt, at Danmark kun skal følge USA, så længe, vi deler de samme værdier, og at det så er vigtigt at stå sammen, som han håber, vil ske, selv om der finder en diskussion sted om, hvor USA er på vej hen under den nye præsident.

Men ligesom i en familie, så er det vigtigt at påpege, hvis de anden part ikke går i den rigtige retning. Det var, hvad han gjorde, da han løftede pegefingern i opposition til præsidentens visumpolitik (imod de syv lande).

Det er i alles interesse at have gode relationer med Rusland og Kina, og han mente, at det var en god ting, at den nye, amerikanske ambassadør til FN fortsatte linjen med krav om at opretholde sanktionerne mod Rusland og lægge pres på Rusland for at opfylde Minsk-aftalerne. Der bør være en dialog med Rusland, og de bør overholde international lov.

Med hensyn til Kina, så ser han frem til sit besøg dér i slutningen af marts.

Xinhua interviewer Helga Zepp-LaRouche om nye relationer mellem USA og Kina

11. feb., 2017 – Kinas nyhedsbureau Xinhua publicerede det følgende interview, dateret Berlin, 10. feb., med Helga Zepp-LaRouche, med overskriften, »Interaktioner mellem kinesiske og amerikanske ledere 'viser tegn på meget positive bånd', siger tysk ekspert«.

»De seneste interaktioner mellem den kinesiske præsident Xi Jinping og den amerikanske præsident Donald Trump, især deres seneste samtale over telefon, viser meget positive tegn på muligheden for at udvikle en ny type bilaterale relationer, sagde en tysk ekspert fredag.«

»'Præsident Trumps brev og efterfølgende opringning til

præsident Xi Jinping er meget positive tegn på, at han virkelig ønsker at udvikle en konstruktiv relation med Kina', sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter af den tyskbaserede tænketank Schiller Institut, i et eksklusivt interview med Xinhua.«

»Eksperterne sagde, at hun var overbevist om, at de positive tegn ville være med til at virkeliggøre Kinas forslag om at bygge en ny type af relationer mellem større lande, hvori optræder ikke-konflikt, ikke-konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde.«

»'Jeg mener, at vi står ved begyndelsen til helt nye regelsæt for relationer mellem verdens større nationer. Geopolitik vil snart være noget fra fortiden', sagde Zepp-LaRouche som svar på et spørgsmål om udsigterne for de langsigtede bånd mellem Kina og USA.«

»Med en analyse af den nuværende dynamik i relationerne mellem stormagter, mente Zepp-LaRouche, at en ny platform for internationale relationer, baseret på win-win-samarbejde, kan opnås.«

»'Dette har potentiale til at skabe en ny æra for menneskeheden, virkeliggørelsen af præsident Xis vision' om at bygge et fællesskab for menneskehedens fælles skæbne, sagde hun. 'Et nyt paradigme, noget, som jeg ville kalde for civilisationens modenhedsalder, er inden for rækkevidde.'«

»I deres telefonsamtale fredag, den første, siden Trump indtrådte i sit embede i januar måned, lovede Xi og Trump at styrke win-win-samarbejde inden for sådanne områder som økonomi, handel, investeringer og internationale anliggender, og at udvikle en konstruktiv relation mellem Kina og USA.«

Foto: Zepp-LaRouche præsenterer EIR's rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, på et symposium i september, 2015, i Beijing, i anledning af udgivelsen af oversættelsen af rapporten til kinesisk

En sejrrig strategi for at vinde krigen mod narkotika kræver Glass-Steagall. LaRouchePAC Internationale Webcast, 10. februar, 2017.

Matthew Ogden: Det er i dag 10. feb., 2017. Med mig i studiet i dag har jeg min kollega Benjamin Deniston; og via video får vi følge af Kesha Rogers fra LPAC Policy Committee, fra Houston, Texas; og en særlig gæst i dag, Michael Billington, redaktør og medskribent på *Executive Intelligence Review, EIR*.

Vi står naturligvis stadig midt i en mobilisering her i USA blandt alle LPAC-aktivister, for at lægge så meget pres som overhovedet muligt på Kongressen og Trump-administrationen, for en omgående implementering af Glass/Steagall-politikken. Vi har appellen, som fortsat cirkuleres... Vi lægger pres på præsident Trump for officielt at vedtage Glass-Steagall-politikken – som han lovede at gøre under sin kampagne – før eller under sin Tale om Unionens Tilstand (28. feb.). ... Vi indsamler fortsat underskrifter på appellen – vi har nu flere tusinde; men vi har som mål for udgangen af næste uge at overskride en tærskel på 10.000 underskrifter. ...

I aftenens udsendelse vil I få større indsigt i, hvorfor denne Glass/Steagall-mobilisering har så stor, strategisk betydning. Det er naturligvis første skridt i Lyndon LaRouches økonomiske love i Hamiltons tradition; men det går også hånd i hånd med

den nye, strategiske alliance, der finder sted internationalt. Tilbuddene fra lande i hele verden, og netop nu også fra Japan, om at deltage i investeringer i byggeriet af infrastruktur og store projekter her i USA; men det er også i sammenhæng med en tale, som præsident Trump holdt i går, og hvor han fremlagde en aggressiv anti-narkopolitik, som vi vil gå i dybden med under aftenens udsendelse, med Mike Billington.

Men, før vi kommer til dette, vil jeg gerne invitere Mike til at give os en briefing; en slags dybdeborende gennemgang af det, der finder sted, med topmødet (i Washington) mellem (Japans) Shinzo Abe og Trump, der foregår netop nu. Det er det første udenlandske statsbesøg i den nye Trump-administration. Vi så pressekonferencen tidligere på dagen med Trump og Shinzo Abe fra Japan; og de afholder i øjeblikket bilaterale diskussioner på Trumps ejendom i Florida. Sammen med telefonsamtalen, som Trump havde med præsident Xi Jinping fra Kina i går aftes, repræsenterer dette muligheden for en ny, verdenshistorisk alliance mellem nationer langs med den kurs, som Lyndon og Helga LaRouche har krævet.

Jeg vil bede Mike Billington give os et lille overblik over dette, og nogle af implikationerne; dernæst vil vi gå videre til andre spørgsmål i aftenens udsendelse.

Michael Billington: Tak, Matt. Jeg taler fra vores efterretningskontor i Leesburg, Virginia. Ud over de to, ekstraordinære udviklinger, Matt omtalte – samtalen mellem [Trump] og Xi Jinping i går, og pressekonferencen med Japans Shinzo Abe i dag – så har Donald Trump, inden for de seneste 24-48 timer, lanceret noget, som hr. LaRouche lancerede for 37 år siden, og det er krigen mod narkotika. Det er en seriøs krig mod narkotika; den har alvorlige fejl, men det er en ekstremt seriøs krig mod narkotika. Før jeg kommer til arbejdet med Kina og Japan, vil jeg gennemgå noget af det, der nu er igangsat som et resultat af dette meget dramatiske initiativ for en fuld optrappet kamp imod den narkosvøbe, der

er i færd med at ødelæge dette land, og meget af verden.

Det begyndte med en tale, som Trump holdt for politicheferne i de større byer for to dage siden, som jeg vil komme til. I går udstedte han en eksekutiv ordre om en krig mod narko, som er meget udtrykkelig. Den siger – og dette kommer på et tidspunkt, hvor ikke alene general John Kelly, tidligere chef for USA's Sydkommando, og som selvfølgelig, som chef for Amerikas militær for Sydamerika – Mexico og Sydamerika – har været meget involveret i den narkosvøbe, der næsten helt er kommet gennem den mexicanske grænse; men også den succesfulde godkendelse af Jeff Sessions som ny justitsminister. Jeff Sessions har været en af de stærkeste modstandere af denne narkosvøbe, de legaliserede narkotiske stoffer, som vi fik under Obama, der gjorde det muligt at 'slå de store banker over fingrene', som blev taget i pengehvidvaskning af narkopenge af Obama og hans justitsminister, og hvor intet blev gjort; ingen bankier kom i fængsel, på trods af, at de var blevet taget i at hvidvaske for milliarder og atter milliarder af dollars narkopenge ind i USA.

Jeg vil læse lidt af Trumps eksekutive ordre; han sagde, at »justitsministeren«, Jeff Sessions, »vil blive chef for en særlig specialenhed, der vil fokusere på at ødelægge transnationale, kriminelle organisationer og søsterorganisationer, inklusive transnationale narkokarteller«, lyder ordren, »som har bredt sig i hele nationen og truer USA's og dets borgeres sikkerhed. Disse grupper er drivkraften bag kriminalitet, korrupsion, vold og elendighed. Især har kartellernes handel med kontrollerede (lovlige) stoffer udløst en genopblussen af narkomisbrug med dødelig udgang og en tilsvarende stigning i voldelig kriminalitet relateret til narkotika. På samme måde risikerer kriminelle gruppers handel og smugleri af mennesker at skabe en humanitær krise. En omfattende og afgørende fremgangsmåde kræves for at opløse disse organiserede kriminelle syndikater og genoprette sikkerheden for det amerikanske folk.«

Se, vi har i bogstavelig forstand ikke hørt noget lignende dette i USA, *nogensinde*; bortset fra, fra Lyndon LaRouche og vores krig imod narko. Trump krævede også, at denne specialenhed inden for 120 dage skulle rapportere tilbage om udstrækningen af de transnationale, kriminelle organisationer og deres udbredelse i USA.

Ordlyden i denne eksekutive ordre omfatter kun en ganske kort reference til den finansielle side af dette; og det er her, der er fejl i denne ordre, som vi må arbejde for – denne organisation må arbejde for at sikre, at dette bliver inkluderet. Det vil sige, bankerne. Det har været kendsgerningen i mange år, faktisk flere hundrede år tilbage i tiden, da briterne førte deres Opiumskrige mod kineserne, det, vi har kaldt »Dope, Inc.« – og jeg holder bogen op, som vi første gang publicerede i 1980'erne. Den seneste version, som for øvrigt stadig kan købes, hvis I ikke har et eksemplar; skriv ind og få et. Bogen hedder »Dope, Inc.; Storbritanniens Opiumskrig mod Hele Verden«, og pointen med denne række udgivelser har været at demonstrere, at narkotika har været den største forretning i verden; som Maria Costa, den tidligere chef for FN's Narkohåndhævelse, sagde, »Det globale bankvæsen er afhængigt af narkotika«. Og de mener altså ikke, at bankiererne sniffer kokain, hvilket er sandt; men at bankerne selv er afhængige af denne massive, kriminelle indstrømning af penge for at afstive sig selv på internationalt plan, eller i det mindste i hele det transatlantiske område. Så dette aspekt må genindføres i denne krig imod narko; det vil jeg sige lidt mere om.

Men jeg vil gerne citere fra Trumps tale til politicheferne; for jeg mener, at dette demonstrerer, at Trump er sig bevidst, at vi ikke alene har at gøre med narko og kriminalitet, men også med ødelæggelsen af generationer af amerikanere, ødelæggelsen af familier, ødelæggelsen af et samfunds evne til at eksistere og få fremgang. Han siger: »Ethvert barn i Amerika bør have mulighed for at lege udendørs uden frygt; at

gå hjem uden fare; og gå i skole uden at være bekymret for narko og bander og vold. Så mange liv og mennesker er dræbt for tidligt. Deres potentiale, deres liv er blevet afkortet. Så meget potentiale er blevet kørt ud på et sidespor, og så mange drømme er blevet knust og ødelagt, totalt knust. Det er på tide at standse narkoen i at flyde ind i vores land.« »Og for resten, så vil vi gøre det«, sagde han. »General, minister Kelly – minister for Homeland Security – »bliver manden, der gør det«. Han sagde, »Vi vil bygge muren«, og denne gang refererer han ikke til muren imod immigration, men imod narkotika; og det vil selvsagt kræve mere end en mur. Det kommer jeg også til. Men, han siger, »Tiden er inde til at opløse de bander, der terroriserer vore borgere. Politiet vil få brug for resurser, redskaber og støtte; og vi vil give jer de redskaber, I behøver for at udføre jobbet. Vi vil gøre alt, vi kan, for at hjælpe jer til at imødegå disse krav.« Han nævner kendsgerningen om krisen i psykiske lidelser i dette land, som er meget influeret af denne narkosvøbe; som alle ved, så rammer det alle lokalsamfund i Amerika. Selv det mindste, landlige lokalsamfund i Amerikas landdistrikter er blevet ramt af denne afhængighed af heroin og opiater. Han sagde, »vi vil kæmpe for at forøge adgangen til livreddende behandling og til at kæmpe for mental sundhed.« Dette er selvfølgelig præcis, hvad vi har brug for. I denne tale sagde han også, at han havde talt med mange af lovens håndhævere i hele landet; og han spurgte dem, hvilken effekt narko har på kriminalitet i dette land. Han sagde, at de alle svarede mellem 75 % og 80 % af kriminaliteten har forbindelse til eller er berørt af narkotika. »Vi vil være hensynsløse i denne kamp«, sagde han, »vi har intet valg«.

Dette er en absolut afgørende lancering af krigen imod narkotika. Jeg vil vise jer noget andet. Dette blad – *War on Drugs* – dette er den anden udgave af første udgivelse af bladet *War on Drugs*, som blev lanceret af Lyndon LaRouche. Selve udtrykket 'krig imod narkotika' blev opfundet af Lyndon LaRouche; før dette blad var dette udtryk ikke gængs i

Amerika. Vi dannede noget, der hed den Nationale Anti-narko Koalition, og begyndte at publicere dette blad, *War on Drugs*, som foregik i flere år. Nu har det endelig båret frugt; vi har nu en meget seriøs indsats for krig mod narko på plads. Men, vi må insistere på, at det simpelt hen ikke vil virke, med mindre vi angriber bankerne, der rent faktisk kørte den internationale narkohandel. Britiske banker og deres afdelinger på Wall Street. Dette kræver, at vi bruger den fremgangsmåde, som hr. LaRouche har krævet i de seneste 37 år – at gå efter bankerne.

Hvordan går man så efter bankerne? Som I ved fra disse udsendelser i ugenes løb, så må man begynde med Glass-Steagall. Kampen for Glass-Steagall er absolut afgørende; og vi er ikke de eneste, der insisterer på dette. Jeg nævnte Maria Costa, tidligere FN-chef for narkotika, som advarede om, at bankerne var narkoafhængige. Den tidligere chef for den russiske antinarko-operation, Viktor Ivanov, mangeårig ven af vores organisation; han har talt offentligt om vores arbejde, vores krig mod narko; han har ligeledes sagt, at den største trussel mod den russiske nation, mod den Russiske Føderation, var narkotika; og han sagde – flere gange – at den eneste måde at tackle det på var ved at implementere Glass-Steagall. Ved atter at tvinge reel regulering – lov – over vores banksystem; ved at fjerne statslige garantier for de spekulative banker, og ved absolut hensynsløst at tvinge de kommercielle banker til at gøre det, banker skal gøre. Hvilket er at tage imod indskud og udstede lån til at opbygge den amerikanske økonomis almene velstand; og, gennem lovregler, gøre en ende på disse bankers muligheder for at hvidvaske for milliarder og atter milliarder af dollars narkopenge gennem deres system.

Der er mere. General Kelly, der nu er minister for Homeland Security John Kelly, aflagde tirsdag forklaring for Kongressen og sagde bl.a. de følgende ting. Han sagde, at vi må sikre vores grænse, men vi må gøre det i samarbejde med Mexico og Canada; især Mexico, naturligvis. For, det er lige så meget en

trussel mod disse lande som mod vort eget land. Vi har brug for et partnerskab.

Vi gjorde noget lignende i Colombia tilbage i 90'erne. Det var kun delvist succesrigt, men det var kun meningen, det skulle være delvist succesrigt, faktisk. Vi må have noget, der er større nu. Dette er et globalt problem. Kelly insisterede på, at narkobekæmpelse er kriminalitetsbekæmpelse, det er synonymt. »Hvis narkoen er i USA, har vi tabt«, sagde han. »Halvfems procent af den heroin, der kommer ind i dette land, kommer over den mexicanske grænse – det er ikke alt sammen produceret i Mexico, men meget af det er. Vi må være *partner* med Mexico, hvilket vil sige, at vi må gå ind og hjælpe dem med at bekæmpe valmuemarkerne; fabrikkerne, der producerer heroinen og amfetaminen, før det når frem til vores grænse.

Her, på vores egen side af grænsen, må vi standse efterspørgslen af narko. Det vil selvfølgelig sige, at vi stopper den *forbrydelse*, der blev begået af en præsident, der bogstavelig talt promoverede legaliseringen af narkotiske stoffer. Nu, hvor han er væk, må vi atter håndhæve vores nationale lovgivning, som stadig fastholder, at alle disse narkotiske stoffer er ulovlige, inklusive marihuana, og gå tilbage til en politik, der kan bekæmpe disse narkotiske stoffer.

Kelly sagde noget meget, meget interessant. Han sagde, at vi ikke kan komme helt ned på »nul narko«. Det anerkender han. Jeg er sikker på, at I har hørt narko-lobbyen sige, »Åh, man kan ikke komme af med narko«. Der har altid været narko, og der vil altid være narko. Han sagde, nej. »Vi kommer aldrig helt ned på nul narko, men vi ved, hvordan det skal gøres. Før i tiden havde vi store begrænsninger af anvendelse af narkotiske stoffer.« Dernæst sagde han, »Nu prøver vi ikke engang«. Og det er sandt, for vi har været under en præsident, der *promoverede* anvendelsen af narkotiske stoffer og handel med narko.

Han sagde, »Siden 1960'erne og 190'erne har vi haft heroin, heroinoverdosis, men indtil for nylig var folk ligeglade, fordi det mest foregik blandt de sorte og latino-lokalsamfundene i det indre af byerne, og af sådanne grunde blev det ignoreret.« Nu har vi det i alle lokalsamfund, og vi må drage fordel af det faktum, at folk ikke længere kan lade som om, det ikke er en fare for vores nation, og bruge dette momentum, hvor folk er meget, meget bevidste om, hvad der sker med dem. Hver eneste familie i landet har et familiemedlem, eller en slægtning, eller en nær ven, som er ved at blive ødelagt af denne narkosvøbe, og vi må handle på dette nu med en fasthed, der følger dette helt til dørs.

Jeg vil nævne én ting til, fordi det berører spørgsmålet om Colombia. Colombias tidligere præsident, César Gaviria, var præsident i tiden mod slutningen af denne Plan Colombia, og han blev så én af de førende fortalere for narkotika. Han var faktisk med til, sammen med George Soros, der er den store kanon inden for politik for global legalisering af narko, at danne noget, der hedder den Globale Kommission for Narkopolitik. Denne politiske gruppe argumenterer i øvrigt åbenlyst for, at *alle* narkotiske stoffer – ikke kun marihuana – alle narkotiske stoffer bør legaliseres til personligt brug, til dyrkning og distribution. Det er den *officielle* narkopolitik, som i realiteten støttede Obama-administrationen, og som Obama støttede.

Denne karl Gaviria skrev en kronik i *New York Times* i denne uge, som var et totalt angreb på hr. Duterte. Mange af jer ved, at Rodrigo Duterte, Filippinernes præsident, har lanceret en succesrig total krig mod narko. Han bliver massivt angrebet af narko-lobbyen, af Obama-folkene, og så videre, for angivelige »drab uden om retsvæsenet«. Husk, at dette var den samme præsident Obama, hvis ugentlige aktivitet inkluderede at sætte sig hver tirsdag eftermiddag for at udarbejde *sine* dronedrab »uden om retsvæsenet« for denne uge – samt de familiemedlemmer og venner, der tilfældigvis befandt sig

sammen med den person, han havde udvalgt – uden en formel anklage, uden retsproces og så videre.

I hvert fald, så sagde Gaviria, at Duterte er i færd med at begå en frygtelig fejltagelse, at han vil begå en fejltagelse, som vi [colombianere] begik før jeg kom til, ved at forsøge at bruge militæret og bruge magt til at standse narkohandlen. »Den smarteste måde at tackle narko på, er ved afkriminalisering«, siger han, ved at gøre det legalt, »og sikre, at regeringerne regulerer« narkohandlen. Med andre ord, at regeringerne skulle blive narkohandlerne.

Som man kunne forvente, hvis man har fulgt hr. Duterte, så responderede han i sin uforlignelige stil og sagde, han må være dum. »Denne ekspræsident for Colombia siger, vi begår den samme fejl, han begik. Han er simpelt hen dum. Hvilken hjælp har vi fået fra Amerika? I fik millioner af dollar i Colombia, angiveligt for at hjælpe med at standse narko.« Men det gjorde de tydeligvis ikke. »Hvad får jeg? Jeg får anklager om, at jeg skal slæbes for den Internationale Forbryderdomstol og kastes i fængsel, fordi jeg udkæmper en krig mod narko.« Dernæst påpegede Duterte, at kineserne på den anden side kom til Manila og byggede en facilitet for 10.000 narkoofre, der skulle i afvæning.

Jeg nævner denne colombianske ting, fordi vi også udgav dette i 2004, »For at stoppe terrorisme, luk Dope, Inc., ned«. Billedet, I ser her, er det, vi kalder »Grasso abrazo«. Det er i bogstavelig forstand [Richard Grasso] chefen for New Yorks Aktiebørs, der omfavner chefen for narkokartellet, i Colombias jungle, og siger, vi bør hjælpe jer med at bringe jeres penge ind i kloge investeringer på Wall Street. Dét er det narkokartel, vi har med at gøre; og det er, hvad vi må bekæmpe.

Begyndelsen hertil er den kamp, vi alligevel har befundet os i: Glass-Steagall. Vi må ordne disse banker. Vi må formidle til hr. Trump og til hans meget *seriøse* anti-narkofolk, som

general Kelly og som Jeff Sessions, at vi ikke kan køre den kendsgerning ud på et sidespor, at det er de britiske/Wall Streets bankinteresser, der kører denne forretning, og som må angribes som midtpunktet for krigen mod narko.

Matthew Ogden: Jeg vil blot forklare lidt mere om dette, og så går vi videre til næste spørgsmål. Jeg vil gerne understrege det, du netop sagde, for folk, der ikke ved det, lidt baggrund om det her. Jo, Rusland og USA har virkelig en meget stor ting til fælles: der er en heroinepidemi af hidtil uhørte proportioner i både Rusland og USA. Dette går hånd i hånd med terrorismen.

Du nævnte noget, jeg blot vil gå lidt i detaljer med. En af de ting, hr. LaRouche har understreget, er, at, hvis man lukker narkotika ned, lukker man narkopengehvidvaskning ned, og man reorganiserer hele det internationale banksystem, der har skabt sig velstand af dette.

Som du nævnte, så kom Viktor Ivanov, den tidligere chef for afdelingen for narkokontrol [i Rusland], til Washington, D.C., i 2011 og fremkom med netop denne pointe. Ikke alene sagde han, at disse »beskidte« penge har været et af de førende elementer, der har styrket den internationale finansboble med derivater og skyggebankvirksomhed; men han sagde også, at, hvis vi skal lukke det her ned, så bliver det ved at vende tilbage til det, han kaldte en international Glass/Steagall-arkitektur. Han fremkom med denne pointe – dette er et citat af Ivanov, »Det er analytisk bekræftet, at det eksisterende finansielle system, der operer ved brug af et stort og voksende antal finansielle instrumenter, såsom options, futures, swaps og andre derivater, der oppuster den såkaldte 'finansielle sæbeboble', nu ikke længere kan eksistere uden indsprøjtninger af såkaldte 'beskidte penge'. Han sagde, »Narkopenge og global narkohandel er i realiteten ikke kun værdifulde elementer af, men også donorer af sparsom likviditet, en vital og uundværlig del af hele det monetære system.« Han fastslog den pointe, at dette ikke er isoleret

til en eller to banker; men at det er bygget ind i karakteren af hele det internationale finanssystem.

Han sagde, at, for at lukke dette ned, må Rusland og USA arbejde sammen for at udvirke en »drastisk transformering af det internationale finansielle system«. Og hvilken form for transformering taler han om? Det følgende: Ivanov sagde, »I en vis forstand ser vi genoplivelsen af tankegangen bag Glass/Steagall-loven, som blev vedtaget i USA i 1933 på højdepunktet af den Store Depression, og som adskilte bankernes indskyder- og investeringsfunktioner.« Men barske »restriktioner for at forhindre det tiltrækkende i kriminelle penge kræves nu endnu mere. Med andre ord, så vil en likvidering af finansboblen alene ikke være tilstrækkeligt ... Nøglen til at likvidere global narkohandel er at gen-formatere den eksisterende økonomi og skifte over til en økonomi, der ekskluderer kriminelle penge« og sikrer reproduktion af netto »likvide aktiver, dvs., til en økonomi for udvikling, hvor beslutningerne baseres på udviklingsprojekter og langfristede, øremærkede kreditter«.

Jeg mener, at dette er ekstremt klart. Glass-Steagall: Luk dette eksisterende, kriminelle apparat med beskidte penge ned, som dette skyggebanksystem profiterer på og er afhængigt af for at eksistere; og skift i stedet vores fokus over til en udviklingsorienteret drivkraft for den fysiske økonomi, med udviklingsprojekter. Det blev gjort klart.

Du sagde også, Mike, at Obama havde alle muligheder i verden for at lukke dette finansielle pengehvidvaskningssystem ned. Der var faktisk en Særlig Undersøgelsesrapport fra USA's Senat, som blev udgivet i 2012, af senatorerne Carl Levin og Tom Coburn, Den Særlige Permanente Subkomite for Undersøgelser, og som *dokumenterede* den rolle, som HSBC (Hongkong and Shanghai Banking Corporation, hovedkvarter i London), som en case study, spillede i at muliggøre denne narkopengehvidvaskning, især over grænsen til Mexico. Det fungerer på den måde, at narkoen smugles ind i USA. Det sælges

i USA. Pengene, der tjenes på salget af denne narko, smugles dernæst *tilbage* til Mexico over grænsen. Dernæst leveres pengene til disse *casas de cambios*, og andre former for finansielle skyggeetablisser. Dernæst tog HSBC, gennem deres mexicanske afdeling, HSMX (som det hedder), disse penge fra disse *casas de cambios* i amerikanske dollars, og kørte dem tilbage, i pansrede køretøjer, over grænsen og deponerede dem i HSBC's amerikanske afdeling, og Voilà, så var pengene hvidvasket. De blev taget direkte i at gøre dette.

Og hvad skete der? Blev nogen retsforfulgt? Faktisk ikke. Carl Levin sagde selv, at den ene ting, der burde have været gjort, den anbefaling, han gav, var, at »statslige tilsynsmyndigheder burde overveje at annullere HSBC's charter«. Det er en handling, som USA's præsident kunne udføre for at lukke disse narkobanker ned. Deres statslige autorisation til at drive bank kunne simpelt hen være blevet inddraget, eller i det mindste suspenderet. Ingen handling blev foretaget. Og se på statistikerne. Det var i 2012. Se, hvor meget værre narkoepidemien er blevet i USA, blot i de seneste fire år.

Uden det Nye Paradigme er det intet håb for unge mennesker

10. feb., 2017 – De transatlantiske nationers arbejdsstyrke, og især den unge aldersgruppe, der nu konfronteres med fremvæksten af reel, langsigtet vækst inden for økonomi, videnskab og produktivitet i de samarbejdende eurasiske nationer, får en barsk behandling. Friske rapporter viser, at både i Europa og USA, kan unge, der vil ind på arbejdsmarkedet – ud over tocifrede arbejdsløshedsrater – ikke finde fast arbejde, selv efter års forsøg.

En artikel i *New York Times* 8. feb., med titlen »Europas deltidsbeskæftigelses-trædemølle«, handlede om Europa. Her har mere end halvdelen af alle nye jobs, der er blevet skabt siden 2010, været midlertidige ansættelser, og denne udvikling var i gang allerede længe før 2010, i »globaliserings-æraen«.

I Spanien, f.eks., blev der ansat 18 mio. i midlertidige jobs i 2016, mod 1,7 mio. i langtidsjobs. I Frankrig er mere end 80 % af nye ansættelser inden for midlertidige jobs. I Italien, er *de fleste* offentlige og privat hospitalsansatte på alle niveauer midlertidigt ansat. Tredive forskere, der arbejdede med nanoteknologi for et tysk selskab i Spanien, opdagede, at de var den fjerde, »etårige« gruppe af sådanne forskere i selskabet, i lige så mange år.

Denne tendens, rapporterer *NYT*, fortsætter med at accelerere, alt imens EU angiveligt skulle befinde sig i et eller andet svagt håb om »økonomisk genrejsning«. Siden 2012 har kun 20 % af de midlertidigt ansatte fået fast beskæftigelse. I Europa som helhed ligger lønnen for disse midlertidigt ansatte i gennemsnit 20 % under lønnen for ansatte i faste jobs, og de får næsten aldrig sociale ydelser.

New York Times havde en kronik om 10 unge menneskers vanskeligheder, som havde en højere universitetsuddannelse, og som i årevis, og endda i mere end et årti, uden held, havde forsøgt at finde et fast job. Idet de går fra det ene kortvarige job til det næste, kan de ikke få ejendoms lån, kreditkort og har endda problemer med at få abonnement til mobiltelefon. De er blandt de bedst uddannede og faglærte, og deres problem er også flertallet af hele deres generations problem, i aldersgruppen nu mellem 25 og 40.

Under Barack Obamas amerikanske, »økonomiske genrejsning«, fandt en videnskabelig artikel, publiceret i januar måned af Harvard- og Princetonøkonomerne Alan Krueger og Lawrence Katz, en tilsvarende situation. Dette er bemærkelsesværdigt, fordi Krueger var leder af Obamas Økonomiske Rådgiver-råd. Han

citeres: »Vi fandt, at 94 % af nettotilvæksten af jobs i det seneste årti var inden for den alternative jobkategori. Og over 60 % skyldtes væksten af selvstændige arbejdstagere, freelancere og arbejdstagere på kontrakt ... Arbejdstagere, der søger fast ansættelse, har tabt.«

De taler om kategorierne for selvstændige arbejdstagere, arbejdere, der leveres gennem beskæftigelsesbureauer, tilkaldvikarer og vikarbureauer. Samlet set voksede denne gruppes andel af hele arbejdsstyrken fra 10,7 % i 2005 til 15,8 % i 2015. De to første kategorier havde den største tilvækst, og arbejdstagere mellem 16 og 35 år var mest berørt af ændringen. Nogle sektorer, såsom underholdning, universitetsuddannelse og computerteknologi, har udviklet en præference for »permalance« (permanent freelance) arbejdstagere, der i årevis arbejder på tidsbegrænsede kontrakter eller endda som vikarer.

EIR spørger udenrigsminister Anders Samuelson om forholdet til Rusland og Kina, den 10. februar 2017

På det Internationale Pressecenter, København.

EIR: Jeg har et spørgsmål angående forholdet til Rusland og Kina.

Et nyt paradigme for en alliance for økonomisk udvikling er i

stigende grad i færd med at afgøre den økonomiske politik i verden. Dette paradigme har været promoveret af vore redaktører, (Lyndon og Helga) LaRouche, og anført af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ, i tæt samarbejde med Rusland, BRIKS-nationerne og 70 andre nationer.

Du har tidligere sagt, at Danmark burde følge USA's politik.

Nu er der en mulighed for, at USA vil tilslutte sig dette nye paradigme.

Trump har, begyndende med sin telefonsamtale med Putin, lovet, at han vil normalisere forholdet til Rusland, for at opnå økonomisk samarbejde og for at bekæmpe IS. Vil du gøre det samme?

Danmark har et strategisk partnerskab med Kina og er medlem af AIIB (Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank).

Vil du arbejde for, at Danmark bringer Den Nye Silkevej til de nordiske lande og Vesteuropa?

Hør udenrigsministerens svar på videoen.

En ny mulighed

Leder fra LaRouchePAC, 9. februar, 2017 – I en ekstraordinær og inspirerende diskussion med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi den 6. feb., viste Lyndon LaRouche, at præsident Trumps topmøde med Japans premierminister Shinzo Abe den 10.-11. feb. åbner døren for USA til at tilslutte sig »det nye arrangement mellem nationer«, der inkluderer de igangværende russisk-japanske aftaler, Bælt-og-Vej-initiativet, som anføres af Kina, og de andre hermed relaterede, revolutionære nye funktioner af verden i det 21.

århundrede. Den første artikel i det netop, den 10. februar, udkomne nummer af »Executive Intelligence Review«, *EIR*, med overskriften, »Vælg derfor livet«, opsummerer denne diskussion, som fandt sted den 6. feb., og vil ikke blive gengivet her. I stedet vil vi blot pointere nogle af de seneste hovedudviklinger, der markerer denne historiske mulighed, en mulighed, som, bemærkede hr. LaRouche, kun vil stå åben i et begrænset tidsrum – med mindre den gribes nu, gennem hans »Fire Nye, Økonomiske Love« fra juni 2014.

Som vi tidligere har fortalt, så forlyder det, at premierminister Abe kommer til Washington med et tilbud om investeringer i højteknologi, inkl. højhastighedstog, og som vil skabe 700.000 amerikanske jobs. Han forventes også at tilbyde samarbejde om forskning inden for højteknologiske områder, inkl. avanceret kernekraft. Derudover handler Abes mission til Washington, som i dag rapporteredes af *Nikkei Asian Review*, om, at Abe vil foreslå dannelsen af et permanent, amerikansk-japansk, økonomisk råd, der på den japanske side skal ledes af finansminister Taro Aso, der også er vicepremierminister, og på den amerikanske side af vicepræsident Mike Pence.

Samtidig med premierminister Abes ankomst til Andrews Air Force Base torsdag aften, rapporterede *Mainichi*, »vil Abe søge at diskutere måder med Trump, som kan styrke bilateral handel og investering til gavn for det større, asiatiske Stillehavsområde ... iflg. japanske myndigheder.«

I diskussionen den 6. februar havde Lyndon LaRouche indbefattet hele dette initiativ fra Abes side over for USA, i den sammenhæng, som er Japans nye aftaler med Rusland om betydeligt, økonomisk samarbejde, der fører frem til en fredsaftale. Med hensyn til dette japansk-russiske aspekt, rapporterede *Mainichi* i går, at datoen den 7. februar var »De Nordlige Territoriers Dag« i Japan, hvor, hvert år, de japanske indbyggere, der i 1945 blev udvist af disse øer af sovjet-russerne, samt deres efterkommere, samles omkring

øernes tilbagevenden til Japan. Men denne gang talte premierminister om det i sin »fremgangsmåde«, der »tilsigter at styrke gensidig tillid gennem fælles projekter og at føre til indgåelse af en fredsaftale«. Meningsmålinger, der blev gennemført kort tid efter Abes topmøde med præsident Putin i Japan i december, viste, at omkring 60 % af den japanske befolkning støttede denne »nye fremgangsmåde«.

»Sputnik« rapporterede dette samme dag, som den japanske udenrigsminister Kishida indkaldte til det første møde i et interministerielt råd i den japanske regering, om samarbejde med Rusland om Kurillerne (eller de Nordlige Øer). »Jeg vil gerne bede alle interesserede ministerier om at begynde at overveje fælles økonomiske projekter med Rusland, inkl. inden for fiskeri, turisme, sundhedspleje og miljøbeskyttelse«, sagde Kishida. »Disse projekter bør være økonomisk fordelagtige for både Japan og Rusland.« Lyndon LaRouche understregede i særdeleshed denne sidste pointe, »økonomisk fordelagtig for begge parter«, tidligere på dagen.

Det rapporteres yderligere, at premierminister Abe vil besøge Rusland to gange i år og afholde topmøder med Vladimir Putin under begge besøg. Datoen for det første besøg vil blive fastsat til første halvdel af 2017, og det andet besøg bliver til Vladivostok Øst Økonomiske Forum i september.

På den amerikansk-kinesiske side har præsident Trump onsdag sendt et brev til Kinas præsident Xi Jinping. Teksten er ikke blevet offentliggjort, men begge parter sagde, at brevet takkede præsident Xi for hans lykønskingsbudskab i anledning af Donald Trumps indsættelse, overbragte ønsker for det kinesiske folk i anledning af Lanternefestivalen den 11. februar og 'Hanens År', og sagde, at præsident Trump ser frem til at udvikle en »konstruktiv relation« med Kina. Som svar sagde talsmand for det Kinesiske Udenrigsministerium, Lu Kang, at, »Kina tilskriver udviklingen af relationen med USA stor betydning«. Kina og USA har begge et ansvar for at sikre fred og stabilitet i verden og fremme global udvikling og velstand.

»Samarbejde er det eneste rette valg for Kina og USA.«

På den amerikansk-russiske side bekræftede talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, i dag, at Rusland og USA i øjeblikket arbejder på muligheden for et møde mellem den hhv. russiske og amerikanske udenrigsminister, Sergei Lavrov og Rex Tillerson, på sidelinjen af G20-udenrigsministermødet i Bonn den 16.-17. februar.

I går kom udenrigsminister Lavrov med kommentarer i anledning af offentliggørelsen af dokumenter fra 1943, fra Sovjetunionens Udenrigsministerium. Under en meget bevægende genkaldelse af dette afgørende krigsår, sagde han:

»Til trods for, at de allierede forfulgte hver deres interesser, var de i stand til at hæve sig over splittelser og uoverensstemmelser og slå sig sammen for at besejre den nazistiske ideologi. Dette fremgår tydeligt af dokumenterne om Udenrigsministerkonferencen i Moskva i oktober 1943, og af De Tre Stores konference i Teheran, i november-december, 1943. Under disse begivenheder diskuterede deltagerne afgørende spørgsmål, som, blandt andre ting, havde relation til verdensordenen efter krigen og oprettelsen af De forenede Nationer. I dag, hvor det internationale samfund konfronteres med den internationale terrorismes og ekstremismes svøbe, der ikke har fortilfælde, er denne erfaring med alliance og samarbejde for at adressere fælles opgaver særlig vigtig.«

Foto: Japans premierminister ankom torsdag til Washington, til topmøde med præsident Trump den 10.-11. febr. Foto fra tidligere lejlighed.